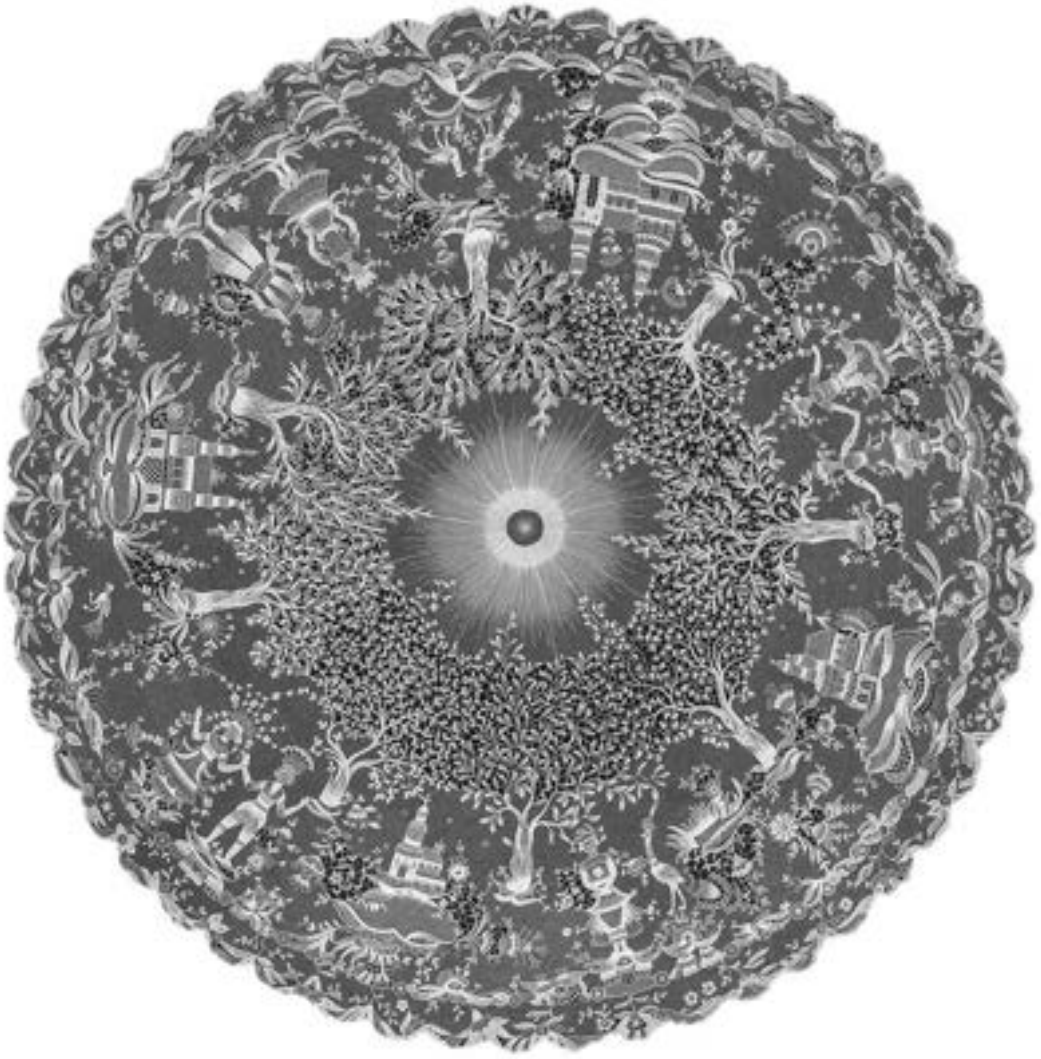
[Sem zadejte text.]

Vyšší odborná škola textilních řemesel a Střední umělecká škola textilních řemesel, Praha 1, U Půjčovny 9

Obor vzdělání: 82-42-N/.. Konzervátorství a restaurátorství

Vzdělávací program: Konzervování a restaurování textilií



Kombinovaná forma vzdělávání

1 Identifikační údaje 2
2 Žádost o prodloužení akreditace 3
3 Profil absolventa 4
3. 1 Vymezení výstupních znalostí a dovedností absolventa 4
3.2 Klíčové kompetence a profesní profil absolventa 5
4 Vazby programu na jiné stupně vzdělávání a možnosti prostupu absolventů 5
4. 1 Bakalářské studijní programy a možnosti prostupu 5
4. 2 Přidaná hodnota programu VOŠ 6
5 Kompetence a možnosti uplatnění absolventa 6
5. 1 Činnosti, pro které je absolvent připravován 6
5. 2 Výsledky vzdělávání – absolvent 7
5. 3 Možnosti uplatnění absolventa 7
6 Charakteristika vzdělávacího programu 8
6. 1 Obsah vzdělávání předmětů: 9
7 Organizace výuky 10
7.1 Studijní materiály a podpora výuky 12
8 Bezpečnost a ochrana zdraví při práci a zdravotní způsobilost uchazečů 13
9 Podmínky přijímacího řízení a uznávání vzdělání 13
9.1 Přijímací řízení 13
9.2 Uznání předchozího vzdělávání 14
9.3 Přijímání do vyššího ročníku 14
9.4 Změna oboru vzdělání 14
10 Vzdělávací program 14
11 Hodnocení výsledků vzdělávání studentů 16
11.1 Kreditový systém 16
11.2 Minimální požadavky pro postup do vyššího ročníku 16
11.3 Absolutorium 16
12 Obsah uspořádaný do modulů a vzorový učební plán 17
13 Informace o vzdělávacím programu 21
14 Personální zabezpečení vzdělávacího programu 47
15 Materiální zabezpečení vzdělávacího programu 49
16 Údaje o spolupráci 51
17 Rozvojové záměry školy 52
18 Motivační nástroje školy pro studenty se speciálními vzdělávacími potřebami 53
19 Zdůvodnění společenské potřeby vzdělávacího programu 54
20 Podmínky pro hodnocení a zajišťování kvality vzdělávacího procesu 55
21 Seznam příloh žádosti 56

1 Identifikační údaje

Název školy: Vyšší odborná škola textilních řemesel a Střední umělecká škola textilních řemesel, Praha 1, U Půjčovny 9
Sídlo školy: 110 00 Praha 1, U Půjčovny 9
IČO: 61387002
REDIZO: 600004627

Zřizovatel školy: Hlavní město Praha, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 01 Praha 1, IČ: 00 064 581
Právní forma právnické osoby: Příspěvková organizace

Název oboru vzdělání: Konzervátorství a restaurátorství
Kód oboru vzdělání: 82-42-N/..
Název vzdělávacího programu: Konzervování a restaurování textilií
Specifické podmínky zdravotní způsobilosti: potvrzení praktického lékaře o způsobilosti ke studiu s ohledem na práci s chemickými látkami, jemnou motoriku a zrakovou zátěž (viz kap. 8 BOZP).
Standardní délka studia: 3 roky/6 období
Vyučovací jazyk: Český jazyk
Forma vzdělávání: kombinovaná

Platnost předchozí akreditace: 31. 8. 2026
Návrh doby platnosti nové akreditace: 1. 9. 2026 – 31. 8. 2029
Typ žádosti: prodloužení platnosti akreditace

Adresa www stránky: www.textilniskola.cz
e-mail: info@textilniskola.cz

podpis ředitele školy **datum dne**

2 Žádost o prodloužení akreditace

Žádáme o prodloužení platnosti akreditace vzdělávacího programu Konzervování a restaurování textilií. Tento vzdělávací program je v rámci vyššího odborného vzdělávání v České republice jedinečný svým zaměřením a dlouhodobě připravuje odborníky v oblasti konzervování a restaurování textilních děl.

Vzdělávací program zůstává ve své podstatě shodný s původní akreditací, avšak prošel formálními úpravami v souladu s aktuálními požadavky akreditačního procesu a s platnou legislativou.

Organizace výuky byla upravena z dvoutýdenního na týdenní cyklus, což přispívá k lepší kontinuitě studia a efektivnější návaznosti teoretických a praktických předmětů.

Dílčí obsahové změny reagují na vývoj oboru, nové technologické přístupy a potřebu zvýšit podíl praktické výuky v souladu s profesními standardy.

Program je průběžně inovován na základě spolupráce s odbornými institucemi (muzea, galerie, vysoké školy a specializované restaurátorské ateliéry), které přispívají k jeho vysoké odborné úrovni. Absolventi nacházejí uplatnění ve veřejných institucích i soukromé praxi a úspěšně pokračují ve vysokoškolském studiu příbuzných zaměření.

3 Profil absolventa

3. 1 Vymezení výstupních znalostí a dovedností absolventa

Absolvent vzdělávacího programu **Konzervování a restaurování textilií** je vybaven všeobecnými i odbornými znalostmi a specifickými dovednostmi potřebnými k samostatnému výkonu specializovaných konzervátorských a restaurátorských činností zaměřených na ochranu a uchování historických textilií a textilního uměleckého řemesla.
Na základě získaných znalostí, dovedností a kompetencí absolvent:

- volí a zdůvodňuje vhodné postupy, materiály, technologie a nástroje pro konzervování a restaurování textilií a pro tvorbu kopií či rekonstrukcí celků nebo jejich částí,
- provádí odborný průzkum z hlediska uměleckohistorického, chemickotechnologického a řemeslného a na jeho základě stanoví metodicky správné pracovní postupy,
- zvládá praktické dovednosti potřebné k odbornému ošetření, konzervování a restaurování textilních děl včetně rekonstrukčních zásahů,
- navrhuje vhodné podmínky pro uchovávání, manipulaci a prezentaci textilních objektů,
- ovládá fotografickou, grafickou a výtvarnou dokumentaci nutnou pro zpracování restaurátorských zpráv,
- prezentuje a interpretuje výsledky své práce odbornému i laickému publiku jasně a srozumitelně,
- sleduje nové poznatky a metody v oblasti konzervování a restaurování a aktivně je začleňuje do své praxe,
- spolupracuje s odborníky a institucemi v České republice i v zahraničí a dbá na svůj profesní rozvoj (semináře, konference, odborná literatura).

V souladu s **Národní soustavou povolání** (NSP) absolvent ovládá zejména tyto profesní činnosti:

- odborný průzkum uměleckořemeslných a textilních děl, jejich historické zařazení a technologická analýza,
- návrh a realizace konzervačních a restaurátorských zásahů, včetně využití tradičních i moderních technik a materiálů,
- ověřování a aplikace nových metod včetně experimentálních laboratorních prací,
- zhotovování kopií, rekonstrukce a doplňky textilních děl,
- zpracování restaurátorské dokumentace, včetně interpretace výsledků a návrhů následné péče,

- organizace a koordinace průzkumů a odborných prací,
- podíl na koncepci a odborném vedení konzervátorských a restaurátorských pracovišť.

3.2 Klíčové kompetence a profesní profil absolventa

Absolvent prokazuje odborné, komunikační a osobnostní kompetence odpovídající úrovni vyššího odborného vzdělání.
Je veden k samostatné, zodpovědné a tvořivé práci, kritickému myšlení a schopnosti týmové spolupráce.
Rozvíjí dovednosti efektivní komunikace v českém i cizím jazyce, využívá informační a digitální technologie při dokumentaci, prezentaci i odborné činnosti.
Dodržuje etické a právní zásady ochrany kulturního dědictví, bezpečnostní a environmentální standardy.
Absolvent je připraven k dalšímu profesnímu vzdělávání a celoživotnímu rozvoji v oboru konzervování a restaurování textilií.

4 Vazby programu na jiné stupně vzdělávání a možnosti prostupu absolventů

Vzdělávací program je koncipován tak, aby absolventům umožňoval plynule navázat dalším odborným nebo vysokoškolským studiem. Poskytuje kvalifikaci, která v rámci vyššího odborného vzdělávání v České republice nemá obdobu, a zároveň reflektuje potřeby odborné praxe v oblasti konzervování a restaurování textilií.

4. 1 Bakalářské studijní programy a možnosti prostupu

Nejbližším příbuzným vysokoškolským programem je bakalářský studijní program Konzervování – restaurování objektů kulturního dědictví – uměleckořemeslných děl, specializace Konzervování – restaurování uměleckořemeslných děl z textilních materiálů, realizovaný Fakultou chemické technologie VŠCHT Praha.
Naše škola se podílí na výuce tohoto společně akreditovaného bakalářského programu – smluvně zajišťuje výuku předmětů Řemeslné techniky, Výtvarná cvičení a Semestrální a bakalářské práce, a organizuje talentové zkoušky v rámci přijímacího řízení. Studium na VŠCHT je zaměřeno na chemicko-technologické aspekty konzervování, zatímco náš vzdělávací program rozvíjí řemeslné a výtvarné kompetence. Obě složky se tak vhodně doplňují a vytvářejí komplexní vzdělávací základnu pro budoucí restaurátory.

4. 2 Přidaná hodnota programu VOŠ

Samostatný vzdělávací program zaměřený na konzervování a restaurování textilií **není na jiné vyšší odborné škole v České republice realizován**.
Absolvent VOŠTŘ ovládá tradiční textilní techniky a propojuje je s moderními metodami průzkumu a dokumentace.
Při rekonstrukci vzorů a vazeb využívá ruční kresbu i počítačové programy, zvládá digitální zpracování dokumentace a práci se specializovanými přístroji pro analýzu textilních materiálů. Je připraven působit samostatně i v týmu v mezioborovém prostředí (chemie, dějiny umění, muzeologie aj.) a efektivně využívat moderní technologie při evidenci, katalogizaci i prezentaci objektů.
Praktická výuka probíhá rovněž v depozitárním školním pracovišti, kde studenti získávají reálné zkušenosti s péčí o historické textilie — od průzkumu přes konzervátorské zásahy až po digitalizaci a prezentaci sbírkových děl.

5 Kompetence a možnosti uplatnění absolventa

5. 1 Činnosti, pro které je absolvent připravován

Absolvent vyššího odborného studia oboru Konzervování a restaurování textilií je vybaven širokým spektrem teoretických znalostí a praktických dovedností potřebných pro výkon specializovaných konzervátorských a restaurátorských činností při záchraně, ochraně a prezentaci historických textilií a textilního uměleckého řemesla.
Je připraven samostatně i v rámci odborných týmů vykonávat zejména tyto činnosti:

- odborné ošetřování a konzervování uměleckořemeslných sbírkových předmětů textilního a oděvního charakteru,
- provádění chemicko-technologických, kulturněhistorických a řemeslných průzkumů, včetně využívání moderní přístrojové techniky,
- vypracovávání metodických návrhů konzervátorských a restaurátorských postupů,
- provádění konzervátorských a restaurátorských zásahů, včetně rekonstrukčních technik,
- vytváření kvalitní písemné, fotografické a grafické dokumentace, včetně práce s digitálními technologiemi a specializovaným softwarem,
- zhotovování replik a rekonstrukčních modelů,
- ověřování a aplikace nových metod, materiálů a technologických postupů,

- zpracování restaurátorských zpráv včetně návrhů na uchování a prezentaci restaurovaných objektů a interpretace dosažených výsledků odborné i širší veřejnosti.

5. 2 Výsledky vzdělávání – absolvent

Absolvent:

- zařadí textilní díla do kontextu dějin výtvarného umění a ovládá odbornou terminologii v českém i cizím jazyce,
- orientuje se v oblastech památkové péče, muzejnictví, práva, ekonomiky a bezpečnosti práce, které s restaurátorskou praxí souvisejí,
- ovládá tradiční textilní řemeslné techniky (paličkovaná krajka, šitá krajka, výšivka, ruční tkaní) a aplikuje je v restaurátorské praxi,
- využívá teoretické znalosti textilní technologie při analýze technik a materiálů,
- ovládá práci s přístrojovou technikou pro průzkum a testování historických textilií, včetně digitální dokumentace a mikroskopické techniky,
- volí vhodné metodické postupy konzervování a restaurování v souladu s požadavky na zachování materiální podstaty i výtvarného výrazu díla,
- zvládá fotografické, grafické a počítačové techniky potřebné k rekonstrukci vzorů a k vypracování dokumentace,
- dokáže samostatně pracovat i efektivně spolupracovat v multidisciplinárních týmech,
- dodržuje zásady bezpečnosti práce, právní předpisy a požární prevenci,
- chápe restaurátorský zásah jako odbornou i uměleckou činnost, je schopen vystihnout rukopis původního tvůrce a vytvořit kopie nebo modely,
- aktivně se dále vzdělává a aplikuje nové poznatky v praxi,
- volí vhodné materiály a stanoví klimatické podmínky pro uložení, vystavení a přepravu textilních objektů.

5. 3 Možnosti uplatnění absolventa

Absolvent se může uplatnit jako plně kvalifikovaný konzervátor a restaurátor textilních objektů ve státních i soukromých institucích, zejména:

- v muzeích a galeriích jako odborný pracovník péče o sbírky historických textilií, oděvů a etnografických artefaktů,
- v restaurátorských ateliérech a dílnách,
- jako kurátor textilních sbírek,
- jako osoba samostatně výdělečně činná – konzervátor a restaurátor textilií.

Může pokračovat ve studiu na příbuzně zaměřených vysokých školách.
Po splnění zákonných podmínek si může požádat o udělení restaurátorské licence Ministerstva kultury ČR.

6 Charakteristika vzdělávacího programu

Vzdělávací program vychází z požadavků **zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči**.

Obsah studia je rozvržen do **teoretické, výtvarné a specifické praktické složky**, které se v průběhu výuky systematicky propojují a doplňují. Studium je zaměřeno na získání širokého odborného základu, zvládnutí tradičních textilních technik, pochopení historických a technologických souvislostí a osvojení komplexních restaurátorských postupů.

Výuka je organizována v **kombinované formě**, která propojuje kontaktní výuku s řízeným samostudiem a umožňuje studentům efektivně zvládnout náročný odborný obsah při zachování vysoké úrovně praktických dovedností.

Teoretická příprava je zaměřena na památkovou péči, textilní umění a konzervátorsko-restaurátorskou problematiku z hlediska uměleckohistorického, chemicko-technologického a legislativního. Výuka vede studenty k samostatné práci s odbornou literaturou a zahrnuje i výuku cizího jazyka se zaměřením na odbornou terminologii.

Výtvarná příprava rozvíjí výtvarné myšlení a dovednosti nezbytné pro práci s historickým textilním materiálem. Cílem je kultivace smyslu pro tvar, barvu, materiál a texturu a schopnost přesně reagovat na charakter restaurovaného díla.

Praktická výuka je koncipována tak, aby studenti postupně zvládli tradiční textilní techniky (např. ruční tkaní, výšivku, šitou a paličkovanou krajku), osvojili si konzervátorské a restaurátorské metody a dokázali je aplikovat při práci na autentických textilních objektech. Každý student pod vedením zkušeného restaurátora s licencí zpracovává během studia **tři historické textilní objekty** a absolventskou práci, jejíž součástí je komplexní restaurátorská dokumentace (uměleckohistorický a technologický průzkum, grafická a fotografická dokumentace, popis zásahů, návrh podmínek uložení a zacházení s dílem).

Výuka probíhá převážně v dílnách školy, je doplněna exkurzemi do muzeí, galerií a restaurátorských pracovišť. Povinné i volitelné předměty (např. odborný cizí jazyk, vizuální prezentace) podporují rozvoj profesních a komunikačních dovedností a připravují studenty na působení v mezioborovém kontextu.

Získané znalosti a dokumentace absolventi využívají mimo jiné jako podklad při žádosti o restaurátorskou licenci Ministerstva kultury ČR.

6. 1 Obsah vzdělávání předmětů:

Dějiny užitého umění rozšiřují znalosti z dějin výtvarného umění o znalost historického vývoje užitého umění, zvláště textilního a prohlubují schopnost zařadit konkrétní díla do kontextu v dané regionální kultuře a kontextu příslušného textilního umění a napomáhají tak při volbě vhodného restaurátorského zásahu.
Základy památkové péče věnují pozornost teorii památkové péče, vývoji a metodám konzervování a restaurování, základní legislativě a organizaci a mezinárodnímu ukotvení památkové péče. Důraz je kladen na oborové zaměření a aplikaci poznatků z oblasti praxe, výzkumu a vývoje. Součástí předmětu jsou exkurze do restaurátorských textilních dílen.
Chemie konzervování textilií poskytuje studentům ucelený soubor vědomostí o chemickém složení a vlastnostech textilních vláken a dalších materiálech používaných při tvorbě historických textilií. Napomáhá jim při volbě vhodných prostředků k ochraně proti škůdcům, při konzervaci a dalších restaurátorských úkonech. Praktická část předmětu je zaměřena na práci s moderními technologiemi sloužícími zejména k identifikaci a vyhodnocení restaurovaného materiálu.
Technologie textilních materiálů poskytuje souhrn poznatků, zkušeností a praktických dovedností, které dovolují kvalifikovaný výběr materiálů a zvolení vhodných postupů při restaurování a konzervování textilií.
Výtvarná příprava kultivuje výtvarné schopnosti studentů ve všech základních disciplínách, prohlubuje osvojení výtvarné gramatiky a syntaxe. Vede je k jistotě v zacházení s výtvarnými prostředky s cílem přiblížit se co nejvíc ve tvaru, plastičnosti, barevnosti a textuře restaurovanému předmětu.
Fotodokumentace zahrnuje spektrum základních znalostí a dovedností, které souvisejí s vytvořením nutné dokumentace konzervátorských a restaurátorských postupů při opravě díla.
Tradiční textilní řemesla dovádějí studenty k úplnému zvládnutí ruční paličkované krajky, šité krajky, ruční výšivky a ručního tkaní, které je nezbytným předpokladem pro

samostatnou činnost v oblasti restaurování textilu při opravách či rekonstrukcích. Studenti získávají cit pro používané materiály, smysl pro přesnost a preciznost v rukodělné práci.

Restaurování a konzervování představuje spínající dílnu, kde si pod vedením zkušeného restaurátora každý ze studentů vyzkouší široké spektrum postupů a metod při práci na vzornících i skutečných historických dílech. Seznámí se se sbírkovými fondy ve vybraných muzeích vč. školního depozitáře, s muzejnickou, konzervátorskou a restaurátorskou terminologií, s druhy a způsoby ukládání historických textilií a s příslušnými právními normami. Individuálně vedenou tvorbu doprovází teoretická výuka, konzultace a exkurze.

Povinně volitelný předmět **Odborný cizí jazyk** nabízí studentovi volbu mezi anglickým a německým jazykem, rozšiřuje komunikační a studijní kompetence především o odbornou terminologii, výbavu pro profesní komunikaci a samostatné studium odborné literatury.

Volitelný předmět **Vizuální prezentace** rozšiřuje znalosti a dovednosti související s dokumentací a prezentací díla zaměřené především na grafické zpracování konkrétních projektů. **Figurální kreslení** prohlubuje výtvarné schopnosti, vede k bezpečnému zvládnutí kresebné studie lidského těla, pohybové a kostýmové studie. Studium je doplňováno **praxemi** uskutečňovanými v muzeích, galeriích či ve školním depozitáři, kde je k dispozici řada špičkových děl českého textilního, zvláště krajkářského umění evropské úrovně.

7 Organizace výuky

Studium je organizováno jako tříleté vyšší odborné vzdělávání v kombinované formě. Výuka probíhá v prezenčních blocích zpravidla dva dny v týdnu, které jsou doplněny samostatnou řízenou přípravou studentů. Vyučování je strukturováno do zimních a letních období jednotlivých ročníků, přičemž každé období zahrnuje přímou výuku, praktickou výuku, konzultace a řízené samostudium.

Výuka je rozdělena do tří složek – teoretické, výtvarné a specificky praktické, které se navzájem prolínají. Teoretická výuka probíhá formou přednášek a seminářů, praktická výuka zahrnuje cvičení ve školních ateliérech, práci na reálných objektech, exkurze a odborné praxe ve spolupracujících institucích. Samostudium je integrální součástí vzdělávacího programu a zahrnuje přípravu na konzultace, zpracování dokumentace, práci na vzornících a studium odborné literatury.

Každý ročník je zakončen zkouškovým obdobím. Studium je ukončeno absolutoriem, které zahrnuje odbornou zkoušku, zkoušku z cizího jazyka a obhajobu absolventské práce.

Přehled hodinové dotace a rozložení výuky v jednotlivých obdobích							
Ročník	**1.**		**2.**		**3.**		**Celkem hodin**
Období	**ZO**	**LO**	**ZO**	**LO**	**ZO**	**LO**	
Dějiny užitého umění	32	32	32	32	32	28	188
Základy památkové péče	0	0	0	0	16	14	30
Chemie konzervování textilu	32	32	32	16	16	14	142
Technologie textilních materiálů	16	16	16	32	32	28	140
Odborný cizí jazyk	32	32	32	32	32	28	188
Výtvarná příprava	32	32	32	32	0	0	128
Fotodokumentace	32	32	32	32	32	28	188
Tradiční textilní řemesla	128	128	128	128	64	0	576
Vizuální prezentace	0	0	0	0	64	0	64
Figurální kreslení	0	0	0	0	64	0	64
Restaurování a konzervování textilií	112	112	128	128	160	168	808
Přímá výuka za celé období	416	416	432	432	448	308	2452
Samostatná příprava za celé období	208	208	208	224	224	196	1268
Praxe mimo školu	0	80	40	80	0	0	200
Samostudium ve zkouškovém období	30	30	30	30	30	40	190
Celkem hodin za studium	654	734	710	766	702	544	**4110**
Počet ECTS za období	30	30	30	30	30	30	**180**

Kreditové ohodnocení jednotlivých předmětů vychází z celkové časové náročnosti studia (1 kredit = 25 hodin práce studenta) a zahrnuje přímou výuku, samostatnou přípravu i odborné praxe.

U teoretických a výtvarných předmětů je k přímé výuce připočítána samostatná příprava přibližně 1 hodina týdně, u předmětů **Tradiční textilní řemesla** a **Restaurování a konzervování textilií** přibližně 3–4 hodiny týdně, které zahrnují zejména práci na

vzornících, rekonstrukcích, tvorbu technické dokumentace, zpracování restaurátorských zpráv, rešerše a studium historických pramenů o původu a vývoji textilií.

Rozložení studijní zátěže v jednotlivých semestrech zohledňuje charakter kombinované formy studia a specifika oboru. Poměr mezi kontaktní výukou a řízeným samostudiem odpovídá současným akreditačním standardům a reflektuje náročnost praktické výuky i práce na reálných objektech.

Rozložení kreditů vychází z poměru mezi odbornými, teoretickými a výtvarnými předměty tak, aby odráželo skutečnou zátěž studenta v průběhu tříletého studia a profesní zaměření programu.

7.1 Studijní materiály a podpora výuky

Studenti mají k dispozici studijní materiály v elektronické i tištěné podobě. Materiály jsou zpřístupňovány prostřednictvím školního informačního systému Bakalář, e-mailem a na přenosných médiích (flash disky, DVD). Vyučující poskytují texty, prezentace a metodické podklady ke svým předmětům, které jsou koncipovány jako skripta nebo strukturované výukové materiály. Studenti kombinované formy studia mohou využívat konzultací s vyučujícími osobně i online.

Škola disponuje vlastními dílnami, ateliéry a depozitářem sbírky historických textilií, což umožňuje realizaci všech praktických částí výuky v odpovídajícím odborném zázemí. Nedílnou součástí výuky jsou exkurze do textilních a oděvních provozů, restaurátorských dílen a ateliérů i do uměleckořemeslných a etnografických sbírek. Studenti mají bezplatný přístup do školní knihovny specializované na odbornou literaturu.

Odborné praxe probíhají na specializovaných restaurátorských pracovištích a jsou zajištěny smluvně. Smlouvy obsahují ustanovení týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, odkazují na příslušnou legislativu (zákoník práce) a respektují zásady ochrany osobních údajů (GDPR).
Celková organizace výuky a materiální podpora tak zajišťují systematickou a kvalitní přípravu absolventů pro výkon náročných restaurátorských činností.
Organizace výuky odpovídá charakteru konzervátorsko-restaurátorského oboru a umožňuje studentům soustavně rozvíjet odborné dovednosti, samostatnost a odpovědnost v průběhu celého tříletého studia.

8 Bezpečnost a ochrana zdraví při práci a zdravotní způsobilost uchazečů

Ve školních učebnách, ateliérech a dílnách je otázka bezpečnosti a ochrany zdraví při práci řešena již v rámci požadavků na zdravotní způsobilost uchazečů o studium. Všichni studenti jsou při zahájení studia prokazatelně seznámeni s předpisy týkajícími se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci (BOZP), s požárními směrnicemi školy a s řády specializovaných učeben, dílen a laboratoří.
Při praktické výuce absolvují studenti navíc školení zaměřené na:

- obsluhu strojů, zařízení a pracovních pomůcek,
- bezpečné nakládání s chemikáliemi,
- zásady hygieny pracovního prostředí, včetně správného osvětlení a ergonomie pracoviště,
- chování člověka v mimořádných situacích (evakuace, požár, úraz apod.).

Škola průběžně zajišťuje pravidelné revize zařízení a kontrolu pracovního prostředí v souladu s platnými právními předpisy, zejména se **zákoníkem práce č. 262/2006 Sb.**, v platném znění, a **nařízením vlády č. 361/2007 Sb.**, kterým se stanoví podmínky ochrany zdraví při práci.

9 Podmínky přijímacího řízení a uznávání vzdělání

9.1 Přijímací řízení

Ke studiu jsou přijímáni uchazeči se středním vzděláním s maturitní zkouškou, kteří splní podmínky přijímacího řízení a prokáží vhodné schopnosti, vědomosti, zájem o obor a zdravotní způsobilost.
Součástí přijímacího řízení je:

- talentová zkouška zaměřená na výtvarné a prostorové cítění uchazeče,
- ústní pohovor, v němž se posuzuje orientace uchazeče v oboru, motivace ke studiu a vztah k uměleckému řemeslu,
- lékařské potvrzení o zdravotní způsobilosti ke studiu (vystavené registrujícím praktickým lékařem).

Překážkou ke studiu nejsou vady sluchu či ztráta hybnosti dolních končetin.
Vzdělávací program umožňuje individuální integraci studentů se speciálními vzdělávacími potřebami v souladu s **vyhláškou č. 27/2016 Sb.**, o vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných (nahrazuje dřívější vyhlášku č. 73/2005 Sb.).

9.2 Uznání předchozího vzdělávání

Ředitel školy může uznat ucelené nebo částečné vzdělání dosažené v jiné vyšší odborné škole nebo vysoké škole, pokud je obsahově a rozsahově shodné či obdobné se vzdělávacím programem školy.

- **Uznání uceleného vzdělání:** absolvent může být zařazen do vyššího ročníku.
- **Uznání částečného vzdělání:** mohou být uznány jednotlivé předměty na základě doložené dokumentace o studiu.

O uznání rozhoduje ředitel školy na základě **písemné žádosti studenta** a po doložení příslušných dokladů (vysvědčení, výpis absolvovaných předmětů, sylaby apod.).

9.3 Přijímání do vyššího ročníku

Student může být přijat do vyššího ročníku vzdělávání na základě rozhodnutí ředitele školy, pokud prokáže znalosti a dovednosti odpovídající profilovým předmětům nižších ročníků.
Rozhodnutí je vázáno na složení **rozdílové zkoušky**, jejíž obsah, termín, forma a kritéria hodnocení jsou stanoveny ředitelem školy.

9.4 Změna oboru vzdělání

Student může změnit obor vzdělání v rámci školy na základě **písemné žádosti** a rozhodnutí ředitele školy.
Podmínkou je úspěšné složení rozdílové zkoušky z profilových odborných předmětů původního oboru, případně i z dalších předmětů stanovených ředitelem školy.

10 Vzdělávací program

Vzdělávací program je členěn na všeobecné a odborné moduly, které zahrnují teoretickou, výtvarnou a praktickou výuku. Struktura programu zajišťuje rovnováhu mezi odbornými a všeobecně vzdělávacími předměty a odpovídá požadavkům kombinované formy studia.
Následující tabulka uvádí přehled modulů, hodinovou dotaci, kreditové ohodnocení, podíl přímé výuky a samostudia i strukturu odborné praxe za celé období studia.

Členění modulů	**všeobecné**				**odborné**			
	všeobecné teoretické	**jazykové**	**komunikační**	**ITC**	**odborné povinné**	**povinně volitelné**	**volitelné**	**odborná praxe**
Počet modulů					7	2	2	1
Počet kreditů/hodin za celé studium (přednášky a cvičení)					155/2200	12/188	3/64	10/200
Počet hodin samostudia za celé studium	1268							
Počet hodin přednášek za celé studium					2452			
Podíl (%) interních pedagogů					100			
Podíl (%) externích pedagogů					0			
Přehled využití týdnů	**1/1**	**1/2**	**2/1**	**2/2**	**3/1**	**3/2**	Souvislá odborná praxe v období 1/2 a 2/1 a 2/2.	
Výuka	16	16	16	16	16	14		
Samostudium – příprava na hodnocení	3	3	3	3	3	3		
Souvislá odborná praxe		2	1	2				
Absolutorium						2		
Rezerva	1	1	1	1	1	1		
Celkem	20	20	20	20	20	20		

11 Hodnocení výsledků vzdělávání studentů

Hodnocení studenta se provádí formou **průběžného hodnocení** (zápočty, klasifikované zápočty a zkoušky) v souladu se školním řádem a vnitřním předpisem o studiu.
Hodnocení je uvedeno u jednotlivých předmětů a vyjádřeno také v systému kreditů **ECTS**.

11.1 Kreditový systém

Studijní zátěž je vyjádřena v kreditech podle zásad **Evropského systému přenosu a akumulace kreditů (ECTS)**.
Jeden kredit odpovídá průměrně 25–30 hodinám práce studenta, včetně přímé výuky, samostatného studia, praxe a přípravy na zkoušky.
Kredity vyjadřují podíl daného modulu na celkové studijní zátěži programu a lze je získat pouze jednou – po úspěšném absolvování předmětu.
Kreditový systém je kompatibilní s ECTS a umožňuje srovnatelnost studijních výsledků i mobilitu studentů v rámci evropského prostoru vysokoškolského vzdělávání.

11.2 Minimální požadavky pro postup do vyššího ročníku

1. ročník: student si zapisuje předměty v hodnotě min. **60 kreditů** (30 za zimní a 30 za letní období). Do 2. ročníku může postoupit po získání alespoň **45 kreditů**.
2. ročník: student zapisuje nesplněné předměty z 1. ročníku a nové v rozsahu **60 kreditů** (30 zimní, 30 letní).
Do 3. ročníku postupuje po získání min. **120 kreditů**.
3. ročník: student získává **60 kreditů** (30 zimní, 30 letní).
Pro úspěšné ukončení studia je nutných **180 kreditů** za celé studium.

11.3 Absolutorium

K absolutoriu může být připuštěn student, který úspěšně ukončil všechny předměty a splnil požadovaný počet kreditů.
Absolutorium se skládá ze tří částí:

- zkoušky z odborného cizího jazyka,
- odborné zkoušky (Dějiny užitého umění, Chemie konzervování textilu, Technologie textilních materiálů),
- obhajoby absolventské práce ověřující teoretické i praktické znalosti studenta. Součástí obhajoby je **obrazová prezentace restaurovaného předmětu**.

Absolutorium probíhá podle § 8 a § 9 vyhlášky č. 10/2005 Sb., o vyšším odborném vzdělávání.

12 Obsah uspořádaný do modulů a vzorový učební plán

Vzdělávací program je strukturován do tematických modulů, které propojují teoretickou, výtvarnou, technologickou a odborně praktickou složku studia. Každý modul přispívá k rozvoji odborných kompetencí studenta v souladu s profilem absolventa a cíli programu.

Jednotlivé moduly jsou koncipovány tak, aby na sebe logicky navazovaly – od základních výtvarných, historických a technologických disciplín v prvním ročníku až po specializované restaurátorské a prezentační činnosti v závěrečném období studia.

Každý modul je hodnocen v systému ECTS. Kreditové ohodnocení vychází z celkové časové náročnosti předmětu a zahrnuje:

• přímou výuku (kontaktní hodiny),
• samostatnou přípravu,
• práce na projektech a praktických úkolech,
• účast na odborné praxi a zpracování restaurátorských zpráv.

U teoretických a výtvarných předmětů je k přímé výuce připočítávána samostatná příprava v průměru 1 hodina týdně; u praktických předmětů **Tradiční textilní řemesla** a **Restaurování a konzervování textilií** přibližně 3–4 hodiny týdně.

Součástí zátěže jsou rovněž práce na vzornících, rekonstrukcích a replikách, výzkum historického původu předmětů, zpracování restaurátorských zpráv a dokumentace i příprava k prezentaci výsledků práce.

Rozložení kreditů je navrženo tak, aby:

• odráželo skutečnou časovou náročnost studia,
• vyváženě zastoupilo teoretickou, výtvarnou a technologickou složku,
• umožnilo průběžnou kontrolu studijního pokroku podle zásad systému ECTS.

Kreditové hodnoty vycházejí z ověřené praxe výuky a odpovídají reálné časové zátěži studentů v kombinované formě studia.

Struktura modulů je navržena tak, aby podporovala prostupnost studia do příbuzných bakalářských programů konzervování a restaurování.

Podrobný přehled hodinové dotace a kreditového ohodnocení je uveden ve vzorovém učebním plánu v této kapitoly.

Název modulu	zkratka	rozsah	ECTS	zakončení	druh	období
Dějiny užitého umění I.	**DUU**	p 2 c 0	1	ZK	P	1.
Chemie konzervování textilu I.	**CHEK**	p 2 c 0	4	ZK	P	1.
Technologie textilních materiálů I.	**TETM**	p 1 c 0	3	ZK	P	1.
Výtvarná příprava I.	**VYP**	p 1 c 1	4	ZK	P	1.
Fotodokumentace I.	**FODO**	p 1 c 1	4	ZK	P	1.
Tradiční textilní řemesla I.	**TTŘ**	p 0 c 8	6	ZK	P	1.
Restaurování a konzervování textilií I.	**RESK**	p 0 c 7	6	ZK	P	1.
Odborný cizí jazyk (anglický) I.	**OCJ**	p 2 c 0	2	ZK	PV	1.
Odborný cizí jazyk (německý) I.	**OCJ**	p 2 c 0	2	ZK	PV	1.
Dějiny užitého umění II.	**DUU**	p 2 c 0	1	ZK	P	2.
Chemie konzervování textilu II.	**CHEK**	p 2 c 0	3	ZK	P	2.
Technologie textilních materiálů II.	**TETM**	p 1 c 0	3	ZK	P	2.
Výtvarná příprava II.	**VYP**	p 0 c 2	3	ZK	P	2.
Fotodokumentace II.	**FODO**	p 0 c 2	3	ZK	P	2.
Tradiční textilní řemesla II.	**TTŘ**	p 0 c 8	5	ZK	P	2.
Restaurování a konzervování textilií II.	**RESK**	p 0 c 7	6	ZK	P	2.
Odborný cizí jazyk (anglický) II.	**OCJ**	p 2 c 0	2	ZK	PV	2.
Odborný cizí jazyk (německý) II.	**OCJ**	p 2 c 0	2	ZK	PV	2.
Odborná praxe I.	**ODP**	80	4	Z	P	2.

Poznámka Studenti si zvolí v modulu Odborný cizí jazyk, buď jazyk anglický, nebo německý.

Název modulu	zkratka	rozsah	ECTS	zakončení	druh	období
Dějiny užitého umění III.	**DUU**	p 2 c 0	2	ZK	P	3.
Chemie konzervování textilu III.	**CHEK**	p 2 c 0	3	ZK	P	3.
Technologie textilních materiálů III.	**TETM**	p 1 c 0	2	ZK	P	3.
Výtvarná příprava III.	**VYP**	p 0 c 2	2	ZK	P	3.
Fotodokumentace III.	**FODO**	p 0 c 2	2	ZK	P	3.
Tradiční textilní řemesla III.	**TTŘ**	p 0 c 8	5	ZK	P	3.
Restaurování a konzervování textilií III.	**RESK**	p 0 c 8	10	ZK	P	3.
Odborný cizí jazyk (anglický) III.	**OCJ**	p 2 c 0	2	ZK	PV	3.
Odborný cizí jazyk (německý) III.	**OCJ**	p 2 c 0	2	ZK	PV	3.
Odborná praxe II.	**ODP**	40	2	Z	P	3.
Dějiny užitého umění IV.	**DUU**	p 2 c 0	1	ZK	P	4.
Chemie konzervování textilu IV.	**CHEK**	p 1 c 0	2	ZK	P	4.
Technologie textilních materiálů IV.	**TETM**	p 2 c 0	3	ZK	P	4.
Výtvarná příprava IV.	**VYP**	p 0 c 2	2	ZK	P	4.
Fotodokumentace IV.	**FODO**	p 0 c 2	2	ZK	P	4.
Tradiční textilní řemesla IV.	**TTŘ**	p 0 c 8	5	ZK	P	4.
Restaurování a konzervování textilií IV.	**RESK**	p 0 c 8	10	ZK	P	4.
Odborný cizí jazyk (anglický) IV.	**OCJ**	p 2 c 0	1	ZK	PV	4.
Odborný cizí jazyk (německý) IV.	**OCJ**	p 2 c 0	1	ZK	PV	4.
Odborná praxe III.	**ODP**	80	4	Z	P	4.

Název modulu		zkratka	rozsah	ECTS	zakončení	druh	období
Dějiny užitého umění V.		**DUU**	p 2 c 0	2	ZK	P	5.
Základy památkové péče		**ZPP**	p 1 c 0	1	ZK	P	5.
Chemie konzervování textilu V.		**CHEK**	p 1 c 0	2	ZK	P	5.
Technologie textilních materiálů V.		**TETM**	p 2 c 0	2	ZK	P	5.
Fotodokumentace V.		**FODO**	p 0 c 2	3	ZK	P	5.
Tradiční textilní řemesla V.		**TTŘ**	p 0 c 4	4	ZK	P	5.
Restaurování a konzervování textilií V.		**RESK**	p 0 c 10	11	ZK	P	5.
Odborný cizí jazyk (anglický) V.		**OCJ**	p 2 c 0	2	ZK	PV	5.
Odborný cizí jazyk (německý) V.		**OCJ**	p 2 c 0	2	ZK	PV	5.
Vizuální prezentace		**VIP**	p 0 c 4	3	Z	V	5.
Figurální kreslení		**FIK**	p 0 c 4	3	Z	V	5.
Dějiny užitého umění VI.	**A**	**DUU**	p 2 c 0	3	ZK	P	6.
Základy památkové péče		**ZPP**	p 1 c 0	2	ZK	P	6.
Chemie konzervování textilu VI.	**A**	**CHEK**	p 1 c 0	2	ZK	P	6.
Technologie textilních materiálů VI.	**A**	**TETM**	p 2 c 0	3	ZK	P	6.
Fotodokumentace VI.		**FODO**	p 0 c 2	3	ZK	P	6.
Restaurování a konzervování textilií VI.		**RESK**	p 0 c 14	14	ZK	P	6.
Odborný cizí jazyk (anglický) VI.		**OCJ**	p 2 c 0	3	ZK	PV	6.
Odborný cizí jazyk (německý) VI.	**A**	**OCJ**	p 2c 0	3	ZK	PV	6.

Poznámky, další studijní povinnosti:

Předměty označené (A) jsou odbornými předměty absolutoria podle § 8 a 9 vyhlášky MŠMT č. 10/2005 Sb.

Absolutorium se skládá ze zkoušky z cizího jazyka, odborné zkoušky (Dějiny užitého umění, Chemie konzervování textilu, Technologie textilních materiálů) a obhajoby absolventské práce s prezentací restaurovaného předmětu.

Student si na konci 2. ročníku volí téma své absolventské práce.

Značky:

(A) – předmět absolutoria *p – přednáška c – cvičení*

Druh: P = povinný, PV = povinně volitelný, V = volitelný

13 Informace o vzdělávacím programu

<table>
<tr><th colspan="13">Informace o vzdělávacím programu – charakteristika modulu</th></tr>
<tr><td>Název modulu</td><td colspan="12">Dějiny užitého umění/ History of Applied Art</td></tr>
<tr><td>Typ modulu</td><td colspan="6">povinný</td><td>dopor. období</td><td>1.</td><td>2.</td><td>3.</td><td>4.</td><td>5.</td><td>6.</td></tr>
<tr><td rowspan="2">Rozsah modulu (p+c)</td><td>1.</td><td>2.</td><td>3.</td><td>4.</td><td>5.</td><td>6.</td><td rowspan="2">ECTS</td><td rowspan="2">1</td><td rowspan="2">1</td><td rowspan="2">2</td><td rowspan="2">1</td><td rowspan="2">2</td><td rowspan="2">3</td></tr>
<tr><td>2+0</td><td>2+0</td><td>2+0</td><td>2+0</td><td>2+0</td><td>2+0</td></tr>
<tr><td>Forma hodnocení</td><td colspan="12">zkouška</td></tr>
<tr><td>Vstupní požadavky na studenta</td><td colspan="12">středoškolské znalosti dějin výtvarného umění</td></tr>
<tr><td>Vyučující</td><td colspan="12">Mgr. Petra Czumalová</td></tr>
</table>

Cíle modulu

Cílem modulu je seznámit studenty s vývojem a hlavními etapami užitého, zejména textilního umění v evropském i světovém kontextu. Výuka klade důraz na rozpoznání stylových, technologických a ikonografických znaků textilních děl a jejich propojení s kulturně-historickým kontextem. Získané znalosti studenti využívají při průzkumu památek i při volbě vhodných konzervátorských a restaurátorských postupů.

Výstupy učení

Po absolvování modulu student:

- rozpozná a zdůvodní časovou a stylovou příslušnost textilního díla,
- analyzuje vývojové etapy užitého a textilního umění,
- interpretuje díla z hlediska výtvarného i řemeslného,
- orientuje se v ikonografických a literárních pramenech,
- rozpozná textilní techniky a materiály,
- chápe specifika liturgických, židovských a lidových textilií.

Metody výuky

Výuka kombinuje přednášky, analýzu obrazového materiálu a seminární diskuse. Studenti jsou vedeni k samostatnému formulování názorů, k práci s prameny a k prezentaci vlastních interpretací. Součástí výuky jsou krátkodobé odborné exkurze a individuální konzultace k seminárním pracím.

Tematické okruhy

I. ročník je zaměřen na úvod do problematiky užitého a textilního umění, starověké civilizace, antiku a raný středověk. Studenti se seznamují se základní typologií oděvu, materiály, výzdobou a pramennou základnou.
II. ročník pokrývá období vrcholného středověku, vývoj tapiserie a liturgického oděvu, dále renesanci, manýrismus a baroko v kontextu textilní tvorby, včetně židovských textilií. Součástí je analýza konkrétních děl z domácích sbírek a úvod do restaurátorské problematiky.
III. ročník se věnuje 19.– 21. století, zejména vztahu uměleckého řemesla a průmyslu, fenoménu módy, modernismu, avantgardě a lidovému umění. Zdůrazňuje proměny funkcí umění v moderní době a jejich význam pro současnou praxi konzervování a restaurování.

Forma a váha hodnocení

Zkouška má formu ústní s povinnou powerpointovou prezentací na určené téma. Hodnotí se odborná správnost, práce s prameny a literaturou, výtvarné zpracování a schopnost interpretace.

Studijní literatura a pomůcky

Základní literatura:

- Benda K. a kol.: *Dějiny uměleckého řemesla a užitého umění v českých zemích*.
- Čechová A. L., Halíková A.: *Dějiny odívání: krajky, výšivky, stuhy, prýmky*.
- Kybalová L., Herbenová O., Lamarová M.: *Velký obrazový lexikon módy*.
- Morant H. de: *Dějiny užitého umění od nejstarších dob po současnost*.
- Rileyová N. (ed.): *Dějiny užitého umění*.
- Interní studijní materiály VOŠTŘ.

Doporučená literatura:

- Buriánová M.: *Móda v ulicích protektorátu*.
- Hanzlíková E., Viglerová M.: *Pocta suknu*.
- Hlaváčková K.: *Česká móda 1940–1970*.
- Kybalová L.: *Dějiny odívání* (různá období).
- Seelingová Ch.: *Století módy 1900–1999*.

Informace o vzdělávacím programu – charakteristika modulu				
Název modulu	Základy památkové péče / Basic Heritage Care			
Typ modulu	**povinný**	**dopor. období**	**5.**	**6.**
Rozsah modulu (p+c)	1+0	**ECTS**	1	2
Forma hodnocení	zkouška			
Vstupní požadavky na studenta	středoškolské znalosti dějin výtvarného umění			
Vyučující	Mgr. Petra Czumalová			

Cíle modulu

Student se orientuje v základních oblastech souvisejících s restaurátorskou praxí – památkové péči, muzejnictví, právním rámci, ekonomických souvislostech a bezpečnosti práce.

- ovládá základní pojmy a principy teorie památkové péče
- zná historický vývoj památkové péče v českém i evropském kontextu
- orientuje se v legislativě a zná hlavní instituce památkové péče
- rozumí současným metodám a přístupům památkové péče a umí je uplatnit při restaurátorském zásahu
- využívá získané poznatky při muzejní a výstavní prezentaci

Metody výuky

Výuka je členěna do tematických celků a vychází z teoretických základů oboru. Součástí jsou řízené diskuse, práce s textem a krátkodobé odborné exkurze do restaurátorských pracovišť.

Anotace modulu

Modul rozšiřuje znalosti studentů o teoretické a metodologické základy památkové péče a muzeologie. Zaměřuje se na vývoj a legislativu památkové péče, organizaci památkové ochrany v ČR a Evropě, základní odbornou terminologii a vztah k příbuzným oborům. Důraz je kladen na propojení teoretických poznatků s praktickými aspekty péče o památky a sbírkové fondy.

Tematické celky

Zimní období

- Úvod do teorie památkové péče: pojem památky, umělecké dílo v čase, historický vývoj přístupů.

- Dějiny památkové péče: od počátků institucionální péče přes vídeňskou školu až po současnost.
- Památková péče a příbuzné obory: vztah k dějinám a teorii umění, humanitním a technickým disciplínám.

Letní období

- Instituce památkové péče: vývoj organizace, právní rámec ochrany kulturního dědictví, evidence a katalogizace památek, mezinárodní instituce.
- Metody památkové péče: typologie památek, přístupy (puristická, analytická, syntetická, konzervační metoda), specifika ochrany jednotlivých druhů památek.

Forma a váha hodnocení

Zkouška má písemnou a ústní část. Hodnotí se rozsah získaných znalostí, schopnost jejich aplikace, výběr a zpracování tématu, argumentace a práce se zdroji.

Studijní literatura a pomůcky

- DVOŘÁK, M. *Katechismus památkové péče.* Praha: NPÚ, 2004. ISBN 80-86234-55-X.
- RIEGL, A. *Moderní památková péče.* Praha: NPÚ, 2003. ISBN 80-86234-34-7.
- RICHTER, V. *Umění a svět.* Praha: Academia, 2001. ISBN 80-200-0926-4.
- WAGNER, V. *Umělecké dílo minulosti a jeho ochrana.* Praha: NPÚ, 2005. ISBN 80-86234-72-X.
- WIRTH, Z. *Vývoj ochrany památek 1845–1945.* Architektura ČSR, 1950, roč. 9, č. 9–10, s. 236–246.

Interní studijní materiály VOŠTŘ:

- Vybrané texty z problematiky památkové péče a muzeologie (tištěná i digitální podoba).

Informace o vzdělávacím programu-charakteristika modulu												
Název modulu	**Chemie konzervování textilu/ Textile Preservation Chemistry**											
Typ modulu	**povinný**						**dopor. obd.**	**1.**	**2.**	**3.**	**4.**	**5.**	**6.**
Rozsah modulu (p+c)	**1**	**2**	**3**	**4**	**5**	**6**	**ECTS**	4	3	3	2	2	2
	2+0	2+0	2+0	1+0	1+0	1+0							
Forma hodnocení	zkouška												
Vstupní požadavky na studenta	středoškolské znalosti												
Vyučující	Ing. Zuzana Zadáková												

Cíle modulu

Modul poskytuje studentům ucelené znalosti o chemickém složení a vlastnostech textilních vláken a dalších materiálů používaných při výrobě a restaurování historických textilií. Tyto znalosti slouží jako podklad pro volbu vhodných prostředků při ochraně proti škůdcům, konzervaci a dalších restaurátorských postupech. Praktická část je zaměřena na využití moderních analytických technologií pro identifikaci a vyhodnocení restaurovaného materiálu.

Absolvent:

- ovládá metody chemicko-technologického průzkumu
- vypracovává metodologické návrhy konzervátorských a restaurátorských zásahů a dokumentaci
- zná fyzikálně-chemické a technologické vlastnosti přírodních a syntetických polymerů
- má přehled o chemismu přírodních i syntetických barviv
- umí používat tenzidy a organická rozpouštědla při čištění textilií
- zná ochranné a konzervační úpravy materiálů a zásady provozu depozitáře
- ovládá základní přístrojovou techniku používanou při průzkumu historických textilií

Metody výuky

Výuka probíhá formou přednášek doplněných praktickými ukázkami a samostudiem ověřovaným konzultacemi.

Anotace modulu

Restaurování textilií je specializovaná oblast vyžadující hlubší znalosti chemie. Modul seznamuje studenty s chemickými pojmy, procesy a jejich vzájemnými vztahy a poskytuje základ pro aplikaci těchto znalostí v technologii a restaurování textilií.

Tematické celky

I. ročník
Zimní období
- Přírodní vláknotvorné polymery
- Degradace přírodních vláken

Letní období
- Syntetické vláknotvorné polymery
- Degradace syntetických vláken
- Identifikace vláken
- Zkoušení textilních materiálů

II. ročník
Zimní období
- Syntetická barviva
- Tenzidy
- Stanovení stáří artefaktů
- Depozitární režim

Letní období
- Rozpouštědla, čištění organickými rozpouštědly
- Identifikace a odstraňování lokálních skvrn
- Antimikrobiální, fungicidní a protimolová úprava
- Nehořlavá a nešpinivá úprava

III. ročník
Zimní období
- Doprovodné materiály – useň (historie, technologie, konzervace)
- Doprovodné materiály – papír (historie, technologie, konzervace)
- Chemicko-textilní rozbory pro absolutorium

Letní období
- Kovy v souvislosti s textilem, koroze a konzervace
- Dřevo v souvislosti s textilem, degradace a konzervace
- Chemicko-textilní rozbory pro absolutorium

Forma a váha hodnocení

Zkouška probíhá písemně formou testu. Hodnotí se získané znalosti a jejich aplikace.

Studijní literatura a pomůcky

- ĎUROVIČ, M. a kol. *Restaurování a konzervování archiválií a knih.* Praha a Litomyšl, 2002. ISBN 80-7185-383-6.
- NIKITIN, M. K. *Chemie v konzervátorské a restaurátorské praxi.* Brno, 2003.
- NOVOTNÁ, M., KARHAN, J., PECHOVÁ, D. *Metody instrumentální analýzy při průzkumu památek.* Praha, 2001. ISBN 80-902668-7-8.
- PIRNÍK, K. *Kovy.* Interní skripta VOŠTŘ, 2003.
- ŠIMÚNKOVÁ, E., BAYEROVÁ, T. *Pigmenty.* Praha, 1999. ISBN 80-902668-1-9.
- ŠIMÚNKOVÁ, E., BAYEROVÁ, T. *Dřevo.* Praha, 2000. ISBN 80-902668-4-3.

Interní studijní materiály VOŠTŘ (tištěná i digitální podoba).

Informace o vzdělávacím programu-charakteristika modulu												
Název modulu	**Technologie textilních materiálů/ Textile Materials Technology**											
Typ modulu	**povinný**						**dopor. obd.**	**1.**	**2.**	**3.**	**4.**	**5.**	**6.**
Rozsah modulu (p+c)	**1**	**2**	**3**	**4**	**5**	**6**	**ECTS**	3	3	2	3	2	3
	1+0	1+0	1+0	2+0	2+0	2+0							
Forma hodnocení	zkouška												
Vyučující	Ing. Zuzana Zadáková												

Cíle modulu

Cílem je poskytnout studentům souhrn znalostí, zkušeností a praktických dovedností potřebných pro kvalifikovaný výběr materiálů a volbu vhodných postupů při restaurování a konzervování textilií.

Absolvent:

– uplatňuje teoretické znalosti z oblasti textilní technologie při restaurátorské práci,

– provádí chemicko-technologický průzkum,

– zpracovává odbornou dokumentaci,

– ověřuje a aplikuje nové materiály, metody a technologické postupy.

Metody výuky

Výuka probíhá formou přednášek doplněných praktickými ukázkami a samostudiem, které je průběžně konzultováno a ověřováno.

Anotace modulu

Předmět seznamuje studenty s původem, vlastnostmi a technologiemi výroby a zpracování textilních vláken v historii i současnosti. Tyto znalosti tvoří základ pro textilně-technologický průzkum artefaktů a jsou nezbytné pro kvalifikovanou restaurátorskou praxi.

Tematické celky

I. ročník

Zimní semestr

– Přírodní textilní vlákna – získávání, vlastnosti, použití

Letní semestr

– Chemická textilní vlákna – získávání, vlastnosti, použití

II. ročník

Zimní semestr

– Historie a vývoj předení

– Stroje a technologie předení

– Efektní a tvarované nitě
– Příprava přízí pro tkaní
– Ruční textilní techniky
Letní semestr
– Historie a vývoj tkalcovství
– Stroje a technologie tkaní
– Vazby tkanin
III. ročník
Zimní semestr
– Historie a vývoj pletařství
– Stroje a technologie pletařství
– Vazby pletenin
– Strojní výroba krajek a tylu
– Netradiční technologie
Letní semestr
– Zušlechťování textilií – předúprava, barvení, potiskování a finální úpravy

Forma a váha hodnocení

Zkouška má formu písemného testu. Hodnotí se úroveň získaných znalostí a jejich aplikace.

Studijní literatura a pomůcky

CROWFOOT, E., PRITCHARD, F., STANILAND, K.: *Textiles and clothing 1150–1450.* Woodbridge, 2006. ISBN 1 84383 239 9.
MILITKÝ, J.: *Textilní vlákna klasická a speciální.* Liberec: Technická univerzita, 2012.
PILLER, B., LEVINSKÝ, O.: *Malá encyklopedie textilních materiálů.* Praha, 1982.
TERŠL, S.: *Abeceda textilu a odívání.* Praha: Radix, 1995. ISBN 80-901853-3-9.
Interní studijní materiály VOŠTŘ (v tištěné i digitální podobě).

<table>
<tr><th colspan="9">Informace o vzdělávacím programu-charakteristika modulu</th></tr>
<tr><td>Název modulu</td><td colspan="8">Výtvarná příprava/ Art Preliminary</td></tr>
<tr><td>Typ modulu</td><td colspan="4">povinný</td><td>dopor. období</td><td>1.</td><td>2.</td><td>3.</td><td>4.</td></tr>
<tr><td rowspan="2">Rozsah modulu (p+c)</td><td>1</td><td>2</td><td>3</td><td>4</td><td rowspan="2"></td><td rowspan="2">4</td><td rowspan="2">3</td><td rowspan="2">2</td><td rowspan="2">2</td></tr>
<tr><td>1+1</td><td>0+2</td><td>0+2</td><td>0+2</td></tr>
<tr><td>Forma hodnocení</td><td colspan="8">zkouška</td></tr>
<tr><td>Vyučující</td><td colspan="8">Mgr. Tomáš Polcar, akad. soch.</td></tr>
</table>

Cíle modulu
Cílem modulu je kultivovat výtvarné schopnosti studentů ve všech základních disciplínách a prohlubovat jejich znalosti výtvarných technik a postupů. Výuka směřuje k jistotě v zacházení s výtvarnými prostředky tak, aby se studenti co nejvíce přiblížili ve tvaru, plastičnosti, barevnosti a textuře restaurovanému předmětu.

Výstupy

Absolvent:
– umí vystihnout rukopis a výtvarné myšlení původního tvůrce, přiblížit se co nejvíce tvaru, barevnosti a textuře restaurovaného předmětu a chápe restaurátorský zásah nejen jako praktickou, ale také uměleckou činnost; v případě potřeby je schopen vytvořit kopii nebo model,
– zvládá výtvarné techniky potřebné k vypracování rekonstrukce vzoru a techniky a ke zhotovení restaurátorské dokumentace,
– zpracovává dokumentaci k průzkumu a restaurátorské zprávě.

Metody výuky

Na základě teoretického výkladu vedeného formou přednášky následuje názorná výuka s individuálním přístupem ke každému studentovi a konzultacemi zadaných úkolů.

Anotace modulu

Modul rozvíjí a prohlubuje výtvarné schopnosti studentů. Úkoly jsou koncipovány tak, aby budoucí restaurátoři byli schopni napodobit rukopis, barevnost a charakter původního textilního objektu. Koncepční studie se zaměřují zejména na kompoziční a tvarová schémata různých slohových období.

Tematické celky

I. ročník
Zimní období

– Kresba: základy kresby, linie, tvar, proporce, modelace objemů, valéry, výtvarný postup kresby.

Letní období

– Kresba – tradiční a soudobé materiály, výtvarné vyjádření skutečnosti. Textury a fraktury textilií v kresbě. Kresebné ztvárnění fragmentů restaurovaných prací.

II. ročník

Zimní období

– Malba: základy malby, barvy základní a odvozené, míchání barev, barevný tón a valéry, modelace objemů barvou.

Letní období

– Malířské techniky, výtvarné vyjádření skutečnosti, kopie podle barevné reprodukce, malířské ztvárnění fragmentů restaurovaných prací.

Forma a váha hodnocení

Zkouška probíhá formou diskuse nad vypracovanými výtvarnými úkoly. Hodnotí se kvalita zpracování, výtvarné vyjádření a schopnost reflektovat zvolený postup.

Studijní literatura a pomůcky

KUBIČKA, R., ZELINGER, J.: *Výkladový slovník: malířství, grafika, restaurátorství.* Praha: Grada, 2004. ISBN 80-247-9046-7.
KYBALOVÁ, L., HERBENOVÁ, O., LAMAROVÁ, M.: *Velký obrazový lexikon módy.* Praha: Artia, 1966.
PARRAMÓN, J. M.: *Teorie barev.* 2. vyd. Praha: Jan Vašut, 1998. ISBN 80-7236-046-9.
SLÁNSKÝ, B.: *Technika malby I.* Praha: Státní nakladatelství krásné literatury, hudby a umění, 1953.
SMITH, R.: *Encyklopedie výtvarných technik a materiálů.* 2. vyd. Praha: Slovart, 2006. ISBN 80-7209-758-X.
INTERNÍ STUDIJNÍ MATERIÁLY VOŠTŘ (v tištěné i digitální podobě).

Informace o vzdělávacím programu-charakteristika modulu												
Název modulu	**Fotodokumentace/ Photodocumentation**											
Typ modulu	**povinný**						**dopor. období**	**1.**	**2.**	**3.**	**4.**	**5.**	**6.**
Rozsah modulu (p+c)	1.	2.	3.	4.	5.	6.	**ECTS**	4	3	2	2	3	3
	1+1	0+2	0+2	0+2	0+2	0+2							
Forma hodnocení	zkouška												
Vyučující	MgA. Filip Ulver												

Cíle modulu

Cílem modulu je vybavit studenty základními znalostmi a praktickými dovednostmi potřebnými pro vytvoření kvalitní dokumentace konzervátorských a restaurátorských zásahů. Studenti se naučí fotografovat a zpracovávat snímky tak, aby mohli samostatně vytvářet fotodokumentaci a kvalifikovaně spolupracovat s profesionálními fotografy při prezentaci restaurovaných textilních děl.

Výstupy

Absolvent:
– zvládá fotografické a grafické techniky potřebné k vypracování rekonstrukce vzoru, techniky a materiálu,
– vytváří fotodokumentaci restaurovaného díla, zachycuje stav památky před a po restaurování a dokumentuje průběh jednotlivých zásahů jako součást restaurátorské zprávy,
– využívá možnosti digitální fotografie k dokumentaci restaurátorských prací v plném rozsahu,
– ovládá techniku snímku, práci s osvětlovací technikou a počítačové zpracování fotografií v běžně dostupných programech,
– umí tisknout, pracovat s fotografiemi ve webovém prostředí, zalamovat fotografie do textu a používat základní archivační programy,
– kvalifikovaně spolupracuje s profesionálním fotografem při dokumentaci a prezentaci restaurovaného textilního díla.

Metody výuky

Výuka probíhá ve skupinách s individuálním přístupem. Kombinuje výklad, názorné demonstrace a praktická cvičení. Zadání jsou konzultována a průběžně korigována.

Anotace modulu

Modul je zaměřen na zvládnutí fotografické techniky potřebné k dokumentaci restaurátorských prací, na zpracování a archivaci snímků a na orientaci v možnostech současné fotografie pro kvalifikovanou spolupráci s profesionály při prezentaci textilních památek.

Tematické celky

I. ročník
Zimní období
– Základy fotografie: fotografie jako informační technologie a výtvarný prostředek. Technologie a digitální fotografie. Fotografie ve službách restaurování.
Letní období
– Základy digitální fotografie, barva a kompozice, restaurátorská dokumentace. Vybavení pracoviště, práce se světlem a materiálem. Ochrana restaurovaného díla při fotografování. Zpracování a třídění snímků v programu Adobe Bridge.

II. ročník
Zimní období
– Zpracování digitální fotografie v programu Adobe Photoshop. Pokročilé techniky svícení. Povrch a materiál. Specifika fotografování textilních artefaktů. Digitalizace starší dokumentace. Úvod do speciálních fotografických technik – mikrofotografie, pokročilé úpravy.
III. ročník
Zimní období
– Předtisková příprava: vektorový vs. bitmapový obraz, základy Adobe InDesignu.
Letní období
– Fotodokumentace a příprava obrazové části restaurátorské zprávy absolventské práce.

Forma a váha hodnocení

Písemná část zkoušky ověřuje teoretické znalosti. Praktická část je hodnocena na základě vypracovaných cvičení, důraz je kladen na technickou a technologickou úroveň zpracování a výtvarnou kvalitu výsledků.

Studijní literatura a pomůcky

ANG, T.: Digitální fotografie pro pokročilé. Praha: Slovart, 2004. ISBN 80-7209-563-3.
EISMANNOVÁ, K.: Photoshop retušování a restaurování fotografie. Brno: Zoner Press, 2008. ISBN 978-80-86815-23-7.
HANZLÍKOVÁ, J.: Webdesign pro úplné začátečníky. Brno: Computer Press, 2004. ISBN 80-251-0159-2.
KELBY, S.: Digitální fotografie v Adobe Photoshop CS6. Brno: Computer Press, 2013. ISBN 978-80-251-3793-2.
KELBY, S.: Nasvítit, fotografovat, retušovat. Brno: Computer Press, 2012. ISBN 978-80-251-3742-0.
MILBURN, K.: Mistrovství digitální fotografie. Brno: CP Books, 2005. ISBN 80-251-0642-X.
STIBOR, M.: Fotografie pro lidové školy umění. Praha: SPN – Státní pedagogické nakladatelství, 1989.
VELKOBORSKÝ, P.: Tvůrčí fotografie: praktická ilustrovaná příručka. Praha: Slovart, 1995. ISBN 80-85871-39-4.

<table>
<tr><th colspan="11">Informace o vzdělávacím programu-charakteristika modulu</th></tr>
<tr><td>Název modulu</td><td colspan="10">Tradiční textilní řemesla/ Traditional Textile Crafts</td></tr>
<tr><td>Typ modulu</td><td colspan="5">povinný</td><td>dopor. období</td><td>1.</td><td>2.</td><td>3.</td><td>4.</td><td>5.</td></tr>
<tr><td rowspan="2">Rozsah modulu (p+c)</td><td>1.</td><td>2.</td><td>3.</td><td>4.</td><td>5.</td><td rowspan="2">ECTS</td><td rowspan="2">6</td><td rowspan="2">5</td><td rowspan="2">5</td><td rowspan="2">5</td><td rowspan="2">4</td></tr>
<tr><td>0+8</td><td>0+8</td><td>0+8</td><td>0+8</td><td>0+4</td></tr>
<tr><td>Forma hodnocení</td><td colspan="10">zkouška</td></tr>
<tr><td>Vstupní požadavky na studenta</td><td colspan="10">základní zručnosti šití</td></tr>
<tr><td>Vyučující</td><td colspan="10">Jitka Hartová, DiS.</td></tr>
</table>

Cíle modulu

Cílem je získání odborných znalostí a řemeslných dovedností v oblasti tradičních textilních technik. Rozvíjejí se praktické dovednosti potřebné k restaurátorským a konzervátorským zásahům, rozšiřují se technologické a uměleckohistorické znalosti potřebné k analýze vazeb, materiálů a technik, k vypracování technické dokumentace, ke správnému časovému zařazení díla a ke kritické práci s odbornou literaturou a terminologií.

Absolvent:

– ovládá tradiční textilní techniky: paličkovanou krajku, šitou krajku, ruční výšivku a ruční tkaní a uplatňuje je při restaurování textilií,

– provádí odborný uměleckořemeslný průzkum,

– vytváří grafický záznam i rekonstrukci vzoru a techniky,

– podílí se na přípravě metodických návrhů konzervátorských a restaurátorských postupů,

– aplikuje tradiční textilní techniky při restaurování textilií nebo při tvorbě replik.

Metody výuky

Výuka probíhá ve skupině s individuálním přístupem ke studentům. Převládají názorně demonstrační a praktické metody zaměřené na osvojení a využití tradičních technik.

Anotace modulu

Modul rozvíjí a prohlubuje znalosti tradičních textilních řemeslných technik v úzké návaznosti na ostatní předměty, zejména dějiny užitého umění. Cvičení využívají teoretické poznatky k odborné praxi a zaměřují se na správné určení techniky a typu textilie určené k restaurování. Výuka využívá školní sbírku historických textilií, která

umožňuje přímé studium originálních technik, materiálů a vzorů. Studenti zhotovují technickou dokumentaci, účastní se přípravy a realizace restaurátorských zásahů a dalších činností odborného depozitárního pracoviště.

Tematické celky

I. ročník
Zimní období
– Textil a oděv v pravěku a starověku
– Základní techniky výšivky a šité krajky
– Základy paličkované krajky a tkaní
Letní období
– Textil a oděv starověku, počátky evropského středověku
– Analýza technik a materiálů, praktický nácvik základních postupů
II. ročník
Zimní období
– Textil a oděv ve středověku
– Světské a liturgické textilie, výzdobné techniky výšivky a krajky
– Prohlubování základů paličkování a tkaní, výšivka kovovými materiály, aplikace
Letní období
– Textilie a oděv renesance a baroka, synagogální textilie
– Lidové umění, analýza technik a materiálů
III. ročník
Zimní období
– Textil a oděv v 19. a 20. století
– Analýza výzdobných technik, kombinace strojových a ručních postupů
Během studia jsou součástí výuky odborné exkurze do specializovaných konzervátorských a restaurátorských pracovišť, muzeí, galerií i ateliérů samostatných restaurátorů.

Forma a váha hodnocení

Zkouška má část praktickou a teoretickou. Praktická část ověřuje řemeslné dovednosti a kvalitu technické dokumentace, teoretická část znalosti terminologie, schopnost práce s odbornou literaturou a zdroji.

Studijní literatura a pomůcky

BARNDEN, B.: *The Embroidery Stitch Bible.* New York, 2003. ISBN 978085831068
FAJMON, J.: *Ruční tkaní.* Praha: MKČSR, 1990.
HARRIS, J.: *5000 Years of Textiles.* British Museum Press, 1999. ISBN 9780714117690
PHILIPS, B.: *Tapestry.* London: Phaidon Press Limited, 2000. ISBN 9780714838625
STAŇKOVÁ, J., BARAN, L.: *Tradiční textilní techniky.* Praha: Grada, 2008. ISBN 978-80-247-2035-7
STAŇKOVÁ, J.: *České lidové tkaniny.* Praha: SNTL, 1989.

<table>
<tr><th colspan="13">Informace o vzdělávacím programu-charakteristika modulu</th></tr>
<tr><td>Název modulu</td><td colspan="12">Restaurování a konzervování textilií/ Restoration and Conservation of Textiles</td></tr>
<tr><td>Typ modulu</td><td colspan="6">povinný</td><td>dopor. období</td><td>1.</td><td>2.</td><td>3.</td><td>4.</td><td>5.</td><td>6.</td></tr>
<tr><td rowspan="2">Rozsah modulu (p+c)</td><td>1.</td><td>2.</td><td>3.</td><td>4.</td><td>5.</td><td>6.</td><td rowspan="2">ECTS</td><td rowspan="2">6</td><td rowspan="2">6</td><td rowspan="2">10</td><td rowspan="2">10</td><td rowspan="2">11</td><td rowspan="2">14</td></tr>
<tr><td>0+7</td><td>0+7</td><td>0+8</td><td>0+8</td><td>0+10</td><td>0+14</td></tr>
<tr><td>Forma hodnocení</td><td colspan="12">zkouška</td></tr>
<tr><td>Vyučující</td><td colspan="12">Barbora Štěpničková</td></tr>
</table>

Cíle modulu

Pod vedením zkušeného restaurátora si studenti prakticky vyzkoušejí široké spektrum postupů a metod při práci na vzornících i skutečných historických textiliích. Seznámí se se sbírkovými fondy vybraných muzeí a školním depozitářem, s muzejnickou, konzervátorskou a restaurátorskou terminologií, se způsoby ukládání historických textilií a s příslušnými právními normami.

Absolvent:

– volí vhodné metodické postupy konzervování a restaurování s ohledem na zachování materiální podstaty i výtvarného výrazu díla,
– pracuje samostatně i v týmu, umí formulovat a obhájit vlastní postupy a rozhodnutí,
– dodržuje právní předpisy, bezpečnostní zásady, pravidla požární prevence a ochrany zdraví při práci,
– chápe vlastní profesní odpovědnost i sounáležitost k domácí tradici, aktivně se dále vzdělává a aplikuje nové poznatky do praxe,
– volí vhodné materiály a stanovuje klimatické podmínky pro uložení, vystavení a přepravu,
– zvládá ošetřování textilních a oděvních sbírkových předmětů,
– provádí chemicko-technologický, kulturněhistorický a řemeslný průzkum,
– vypracovává metodologické návrhy konzervátorských a restaurátorských zásahů,
– provádí samotné restaurátorské a konzervátorské práce a vytváří repliky,
– zpracovává kompletní dokumentaci včetně restaurátorské zprávy a doporučení pro další péči.

Metody výuky

Výuka probíhá skupinově s individuálním přístupem. Převládají demonstrační a praktické metody zaměřené na zvládnutí restaurátorských postupů a jejich

samostatné uplatnění na konkrétních textiliích s využitím získaných teoretických znalostí.

Anotace modulu

Modul připravuje studenty na samostatnou restaurátorskou praxi v souladu s Etickým kodexem restaurátora. Studenti se učí navrhovat a obhajovat restaurátorské a konzervátorské zásahy, respektovat autenticitu původního díla a zásady reversibility. Vytvářejí kompletní restaurátorské zprávy včetně uměleckohistorického a textilně-technologického průzkumu a doporučení pro uchování.

Praktická výuka probíhá během letního období 1. ročníku, v zimním i letním období 2. ročníku a v rámci absolventské práce. Studenti restaurují textilie zapůjčené z muzeí, galerií, soukromých sbírek i ze školního depozitáře, kde zároveň provádějí technickou dokumentaci, podílejí se na adjustaci textilií a péči o sbírku.

Tematické celky

I. ročník

Zimní období

– Úvod do restaurování a konzervace textilií
– Terminologie, pomůcky, materiály, přístroje
– Etický kodex a zásady restaurování
– Popis, průzkum a základní dokumentace
– Zásady zpracování restaurátorských zpráv
– Techniky restaurování textilu
– Péče o textilní sbírky, depozitární prostředí
– Praktické ukázky – vzorníky č. 1–3

Letní období

– Fotodokumentace ve všech fázích restaurátorského procesu
– Výtvarná dokumentace
– Zásady návrhu na restaurování
– Konzervace a restaurování jemných textilií (paličkované krajky, šité, strojové)
– Praní a čištění textilií, zkoušky stálobarevnosti, šetrná manipulace
– Odstraňování lokálních nečistot
– Výběr cvičných fragmentů – závěrečná práce 1. ročníku

II. ročník

Zimní období

– Uměleckohistorický a textilně-technologický průzkum
– Adheziva a jejich testování (reversibilita)
– Právní normy a jednání s vlastníky, rozpočty

– Výběr a zadání cvičné textilie, dokumentace postupů
– Restaurátorská zpráva
Letní období
– Výběr a zadání historické textilie – závěrečná práce 2. ročníku
– Návrh na restaurování
– Konzervátorské a restaurátorské práce včetně dokumentace
– Restaurátorská zpráva
– Výběr absolventských prací

III. ročník

Zimní období
– Absolventská práce: zadání, fotodokumentace, návrh na restaurování, dokumentace, textilně-technologický a uměleckohistorický průzkum
Letní období
– Čištění, praní
– Konsolidace, kompletace, adjustace
– Restaurátorská zpráva
– Tvorba posterů

Forma a váha hodnocení

Zkouška má ústní, písemnou a praktickou část. Hodnotí se odborná terminologie, kvalita zpracování dokumentace, preciznost a samostatnost při práci na textilii i schopnost argumentace a rozhodování.

Studijní literatura a pomůcky

BUTTERWORTH–HEINEMANN: *Textile Conservation – Advances in Practice.* 2010. ISBN 9380931581
FLURY-LEMBERG, M.: *Textile Conservation and Research.* Abegg-Stiftung Bern, 1988.
VESELSKÁ, D.: *Krajky ze sbírek Židovského muzea v Praze.* Praha: Židovské muzeum, 2004. ISBN 80-85608-86-3
Textil v muzeu – soubory statí, Technické muzeum v Brně (2008–2016):
– *Barvířské a tiskařské textilní techniky* (2008)
– *Identifikace historického oděvu a textilií* (2008)
– *Textil v depozitáři* (2009)
– *Oděvní doplňky – péče, průzkum, prezentace* (2010)
– *Uložení a transport textilních sbírek* (2011)
– *Dětský textil a textilní hračka* (2012)
– *Interiérový textil reprezentační a privátní* (2013)
– *Reflexe války v textilu a oděvu* (2014)

– *Oděvy a textilní doplňky pro liturgii a obřady* (2015)

– *Historie a inspirace textilní průmyslové výroby a módní tvorby* (2016)

<table>
<tr><th colspan="11">Informace o vzdělávacím programu-charakteristika modulu</th></tr>
<tr><td>Název modulu</td><td colspan="10">Odborný cizí jazyk (anglický/německý) / Professional Foreign Language</td></tr>
<tr><td rowspan="2">Typ modulu</td><td colspan="5" rowspan="2">povinně volitelný</td><td rowspan="2">dopor. období</td><td rowspan="2">1.</td><td rowspan="2">2.</td><td rowspan="2">3.</td><td rowspan="2">4.</td><td rowspan="2">5.</td><td rowspan="2">6.</td></tr>
<tr></tr>
<tr><td rowspan="2">Rozsah modulu (p+c)</td><td>1.</td><td>2.</td><td>3.</td><td>4.</td><td>5.</td><td>6.</td><td rowspan="2">ECTS</td><td rowspan="2">2</td><td rowspan="2">2</td><td rowspan="2">2</td><td rowspan="2">1</td><td rowspan="2">2</td><td rowspan="2">3</td></tr>
<tr><td>2+0</td><td>2+0</td><td>2+0</td><td>2+0</td><td>2+0</td><td>2+0</td></tr>
<tr><td>Forma hodnocení</td><td colspan="10">zkouška</td></tr>
<tr><td>Vstupní požadavky na studenta</td><td colspan="10">středoškolské znalosti</td></tr>
<tr><td>Vyučující</td><td colspan="10">Mgr. Markéta Penzová</td></tr>
</table>

Cíle modulu

Rozšířit komunikační a studijní kompetence studentů především o odbornou terminologii, jazykovou výbavu pro profesní komunikaci a schopnost samostatně pracovat s odbornou literaturou ve zvoleném jazyce.

Absolvent:

– ovládá zvolený jazyk na běžné konverzační úrovni a bezpečně také jazyk profesní včetně speciální terminologie,

– čte odborné texty svého oboru bez nutnosti soustavného používání slovníku,

– umí prezentovat svou práci ústní i písemnou formou,

– zvládá klasickou i elektronickou korespondenci v profesním kontextu,

– je schopen komunikovat v zahraničním či mezinárodním týmu nebo restaurátorské dílně,

– ovládá základy odborného překladu.

Metody výuky

Výuka je založena na kombinaci výkladu a skupinových cvičení, individuálních konzultací, samostatného studia odborné literatury a individuálních prezentací před skupinou.

Anotace modulu

Výuka cizího jazyka navazuje na středoškolskou úroveň. Student si volí anglický nebo německý jazyk. Kurz je zaměřen jak na upevnění obecné jazykové kompetence, tak na

zvládnutí profesního jazyka, které je nezbytné pro budoucí uplatnění absolventů. Důraz je kladen na odbornou terminologii z oblasti výtvarného umění, textilních materiálů, jejich zpracování a úprav, uměleckořemeslných technik, konzervování a restaurování textilií.

Tematické celky

I. ročník
Zimní období
– Rekapitulace středoškolských znalostí, vyrovnávací testy a cvičení
– Tematický okruh: Historie odívání, liturgický oděv, textilní materiály
– Výtvarné umění a vizuální kultura
– Profesní jazyk a komunikace
– Semestrální písemná práce – individuální konzultace
Letní období
– Tematický okruh: Tradiční textilní řemesla – tkaní, ruční výšivka
– Odborná terminologie a konverzace: materiály a techniky výšivky
– Semestrální písemná práce na vybrané období – individuální konzultace
II. ročník
Zimní období
– Tematický okruh: Tradiční textilní řemesla – paličkovaná a ručně šitá krajka
– Odborná terminologie a konverzace: materiály a techniky paličkované a šité krajky
– Semestrální písemná práce na vybrané období – individuální konzultace
Letní období
– Tematický okruh: Restaurování a konzervování – odborná terminologie
– Případové studie
– Semestrální písemná práce: prezentace vlastní restaurátorské práce
III. ročník
Zimní období
– Tematický okruh: Příprava podkladů k absolventské práci
– Semestrální písemná práce: návrh restaurátorského postupu – individuální konzultace
Letní období
– Tematický okruh: Vypracování a prezentace absolventské práce

Forma a váha hodnocení

Zkouška má část písemnou a ústní. Součástí hodnocení jsou průběžné testy, písemné a ústní prezentace v rámci tematických celků a semestrální práce.

Studijní literatura a pomůcky

Anglický jazyk
DORNER, H., KOLLER, K., LASSING, W.: *Zbožíznalství: oděvy a textilie.* Praha: Wahlberg, 1995. ISBN 80-901871-5-3
FLURY LEMBERG, M.: *Textile Conservation and Research.* Bern: Abegg-Stiftung, 1988. ISBN 3-905014-02-5

GUDE, K., O´NEILL, R., DUCKWORTH, M.: *New Success at First Certificate.* 9. vyd. Oxford University Press, 2003. ISBN 0-19-453332-8
HARRIS, J.: *5000 Years of Textiles.* British Museum Press, 1999. ISBN 0714117692
MARJORY, L. J.: *Essentials of Textiles.* Austin: Holt, Rinehart and Winston, 1987. ISBN 00-3012-598-7
SEIVEWRIGHT, S.: *Research and Design.* AVA Publishing, 2012 (2. vyd.). ISBN 978-2-940411-70-2
SWAN, M., WALTER, C.: *Oxford English Grammar Course, Advanced.* OUP, 2011. ISBN 978-0-19-431250-9
TETLOW, A., SUTTON, D., DELONG, L., MCNAUGHTON, P., WADE, D.: *Designa – Technical Secrets of the Traditional Visual Arts.* Wooden Books, 2014. ISBN 978-1-907155-15-4
KOBYLKOVÁ, A.: *Textilní slovník anglicko-český a česko-anglický.*
Interní studijní materiály VOŠTŘ (tištěná i digitální podoba).

Německý jazyk

BURIANOVÁ, D., ROUSKOVÁ, V.: *Němčina pro mírně a středně pokročilé.* Nepustilova jazyková škola, 2016. ISBN 978-80-86705-47-7
DORNER, H., KOLLER, K., LASSING, W.: *Zbožíznalství: oděvy a textilie.* Praha: Wahlberg, 1995. ISBN 80-901871-5-3
KRIST, G., GRIESSER-STERMSCHEG, M.: *Konservierungswissenschaften und Restaurierung heute.* Böhlau Verlag, 2010. ISBN 978-3-205-79064-8
LESYKOVÁ, E. a kol.: *Německo-český technický textilní slovník.* Bratislava, 1969.
RIEFF, P.: *Weltgeschichte der Bekleidung.* Haupt Verlag AG, 2007. ISBN 978-3-258-07213-5
Interní studijní materiály VOŠTŘ (tištěná i digitální podoba).

Informace o vzdělávacím programu-charakteristika modulu			
Název modulu	**Vizuální prezentace/ Visual Presentation**		
Typ modulu	**volitelný**	**dopor. období**	**5.**
Rozsah modulu (p+c)	5. 0+4	**ECTS**	3
Forma hodnocení	zápočet		
Vyučující	MgA. Filip Ulver		

Cíle modulu

Osvojení prostředků souvisejících s dokumentací a prezentací restaurovaného díla. Modul rozšiřuje výuku Fotodokumentace o zaměření na grafické zpracování konkrétních objektů a prezentací.

Absolvent:

– ovládá základy grafického zpracování tiskovin,
– využívá základní pravidla grafického uspořádání,
– ovládá základní grafické programy,
– pracuje s digitálními daty pomocí příslušných počítačových programů,
– využívá výtvarné výrazové prostředky různých médií, technik a materiálů.

Metody výuky

Výuka je skupinová s individuálním přístupem k jednotlivým studentům. Převládají metody názorně demonstrační a z nich vycházející praktická cvičení. Zadání jsou průběžně konzultována a korigována.

Anotace modulu

Modul rozšiřuje výtvarné a technické dovednosti studentů potřebné pro tvorbu profesionálních výstupů – od zpracování restaurátorských zpráv až po veřejnou prezentaci výsledků restaurátorské a konzervátorské práce (semináře, konference, webové prezentace). Důraz je kladen na zvládnutí základních grafických programů a typografických pravidel.

Tematické celky

III. ročník
Zimní období
Grafické techniky
– Zpracování podkladů pro prezentaci
– Vytvoření prezentace v programu PowerPoint
– Typografické minimum (základy úpravy publikací)
– Práce v programu InDesign

Zpracování konkrétních projektů
– Webová prezentace
– Poster
– Portfolio

Forma a váha hodnocení

Hodnocení probíhá formou zápočtu. Důraz je kladen na vypracování dílčích úkolů, schopnost aplikovat teoretické poznatky v praxi a na jejich prezentaci.

Studijní literatura a pomůcky

HANZLÍKOVÁ, J.: *Webdesign pro úplné začátečníky.* Brno: Computer Press, 2004. ISBN 80-251-0159-2
KOČIČKA, P., BLAŽEK, F.: *Praktická typografie.* Brno: Computer Press, 2001. ISBN 80-7226-385-4
KELBY, S.: *Adobe Photoshop CS: Kniha plná triků.* Brno: Computer Press, 2005. ISBN

80-251-0670-5
Interní studijní materiály VOŠTŘ (tištěná i digitální podoba)

Informace o vzdělávacím programu-charakteristika modulu			
Název modulu	**Figurální kreslení/ Figural Drawing**		
Typ modulu	**volitelný**	**dopor. období**	**5.**
Rozsah modulu (p+c)	5. 0+4	**ECTS**	3
Forma hodnocení	zápočet		
Vyučující	Mgr. Tomáš Polcar, akad. soch.		

Cíle modulu

Cílem modulu je, aby absolvent při vytváření rekonstrukcí a replik oděvů nebo při prezentaci práce a vytváření dokumentace k restaurovanému oděvu využil svých kresebných dovedností a znalostí lidské figury a draperie ve vztahu k ní..

Absolvent:

- pracuje realisticky podle modelu, ovládá anatomii lidského těla
- rozšiřuje a zdokonaluje své výtvarné schopnosti – porovnává proporční vztahy, světelnostní poměry, barevné kontrasty

Metody výuky

Výuka je skupinová s individuálním přístupem k jednotlivým studentům. Převládají metody názorně demonstrační a z nich vycházejí praktická cvičení. Zadané úkoly jsou korigovány při konzultacích.

Anotace modulu

Navazuje a rozšiřuje znalosti a dovednosti modulu výtvarná příprava o znalosti anatomie, proporcí lidského těla a estetických kánonů. Student se zdokonaluje v zobrazování lidské figury a drapérie ve vztahu k ní. Tvoří kresebné i barevné studie podle živého modelu i za použití sádrových odlitků. Používá se lineární a valérová kresba uhlem, rudkou, tužkou, perem, štětcová kresba, lavírovaná kresba.

Tematické celky

III. ročník

Zimní období

Studie aktu

- lineární náčrtky na menší formát
- detailní anatomické studie na velký formát

Kostým

- lineární a proporční studie celé figury podle živého modelu, pohybové studie
- studie vztahu těla a drapérie na velký formát
- kresba postavy v oděvu s důrazem na vystižení rozdílnosti materiálů (kůže, vlasy, textilie…)

Forma a váha hodnocení

Při hodnocení formou zápočtu je kladen důraz na vypracování dílčích úkolů, proporční zvládnutí reality, kvalita provedení díla, dosažení prostorové iluze v ploše, zasazení figury do prostředí, umístění do formátu.

Studijní literatura a pomůcky

FLEISCHMANN, J., LINC, R. *Anatomie člověka.* Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1988.
SZUNYOGHY, A., FEHÉR, D.*Anatomie pro výtvarníky: člověk – zvířata – srovnávací studie*. Slovart, 2006.
ISBN 80-7209-773-3.
ZRZAVÝ, J. *Anatomie pro výtvarníky*. Praha: Avicenum, 1977.

Doplňující literatura:

DENKSTEIN, V. *Václav Holar : kresby*. Praha: Odeon, 1978.
FUČÍKOVÁ, E. *Rudolfínská kresba*. Praha: Odeon, 1986.
KOS, J. *Anatomie člověka pro výtvarníky*. Praha: Aventinum, 1996. ISBN 80-85277-98-0
SIMPSON, I. *Anatomie člověka.* Praha: Rebo Productions, 1994. ISBN 80-85815-11-7
STANĚK, M., LINC, R. *Technika figurální kresby.* Praha: Idea Servis, 2002. ISBN 80-85970-40-6
PRAHL, R. *Posedlost kresbou*. Praha: Divus, 1998. ISBN 80-902379-9-1

<table>
<tr><td colspan="8">Informace o vzdělávacím programu-charakteristika modulu</td></tr>
<tr><td>Název modulu</td><td colspan="7">Odborná praxe/ Professional Practice</td></tr>
<tr><td>Typ modulu</td><td colspan="3">povinný</td><td>dopor. období</td><td>2.</td><td>3.</td><td>4.</td></tr>
<tr><td rowspan="2">Rozsah modulu</td><td>2</td><td>3</td><td>4</td><td rowspan="2">ECTS</td><td rowspan="2">4</td><td rowspan="2">2</td><td rowspan="2">4</td></tr>
<tr><td>80 hod</td><td>40 hod</td><td>80 hod</td></tr>
<tr><td>Forma hodnocení</td><td colspan="7">zápočet</td></tr>
</table>

Cíle a pojetí modulu

Cílem odborné praxe je, aby si student osvojil a ověřil v reálném pracovním prostředí znalosti a dovednosti získané během studia. Praxe probíhá ve specializovaných restaurátorských a konzervátorských dílnách vybraných institucí. Pod vedením zkušených odborníků se student aktivně zapojuje do pracovního procesu a získává praktické zkušenosti s reálnými restaurátorskými a konzervátorskými úkoly.

Student:

– získává zkušenosti z organizace práce v muzeích a galeriích,

– seznamuje se s pracovním řádem, bezpečnostními a zdravotními předpisy a zásadami požární ochrany dané instituce,

– ověřuje své znalosti, dovednosti a návyky při praktickém provádění konzervátorských a restaurátorských úkonů,

– orientuje se ve sbírkových fondech vybraných institucí,

– získává přehled o možnostech pracovního uplatnění v oboru.

Anotace modulu

Odborná praxe umožňuje studentům bezprostřední kontakt s profesním prostředím a reálnými restaurátorskými a konzervátorskými úkoly. Je nedílnou součástí odborné přípravy a slouží k praktickému ověření a rozvíjení znalostí získaných v průběhu studia. Studenti se seznamují s provozem muzeí, galerií a specializovaných dílen, s pracovním řádem a předpisy, sbírkovými fondy i aktuálními postupy a metodami práce. Praxe zároveň podporuje profesní orientaci studentů a jejich budoucí uplatnění v oboru.

Organizace odborné praxe

Odborná praxe rozšiřuje vědomosti a dovednosti získané ve škole o zkušenosti z provozu muzeí, galerií a specializovaných pracovišť. Pracoviště je voleno ve spolupráci studenta a koordinátora praxe.
Praxe je realizována **v letním období 1. a 2. ročníku** a trvá dva týdny v každém ročníku. Podmínkou pro uznání kreditů je absolvování praxe nejpozději před zahájením následujícího ročníku. Praxe je zajištěna **smlouvou mezi školou a přijímající institucí**.
Studenti pracují pod vedením kvalifikovaných restaurátorů a konzervátorů. Mezi dlouhodobě spolupracující instituce patří např.:

- **Muzeum hlavního města Prahy**, Kožná 475/1, Praha 1
- **Náprstkovo muzeum asijských, afrických a amerických kultur**, Betlémské nám. 1, Praha 1
- **Národní muzeum**, Václavské nám. 68, Praha 1
- **Severočeské muzeum v Liberci**, Masarykova 11, Liberec
- **Středočeské muzeum v Roztokách u Prahy**, Zámek 1, Roztoky

Řízení a hodnocení praxe

S každou institucí je uzavřena smlouva o průběhu praxe, která vymezuje její organizaci i povinnosti obou stran.
Pověřený pracovník přijímající instituce dohlíží na práci studenta, kontroluje jeho docházku a v případě závažných problémů neprodleně informuje školu. Po ukončení praxe vypracuje celkové hodnocení studenta.
Za vedení praxe ze strany školy odpovídají:

- pí Barbora Štěpničková, vyučující předmětu Restaurování a konzervování textilií,
- Mgr. Petra Czumalová, vedoucí oboru.

Na základě hodnocení instituce uděluje vedoucí oboru studentovi zápočet za absolvovanou praxi.

Forma a váha hodnocení

Odborná praxe je **ukončena zápočtem**. Hodnocení vychází z písemného hodnocení přijímající instituce, které zohledňuje odbornou způsobilost, aktivní přístup studenta, dodržování pracovních a bezpečnostních předpisů a schopnost týmové spolupráce.
Hodnocení je **binární – splněno / nesplněno**.

Personální zabezpečení vzdělávacího programu - souhrnné údaje							
		denní	**přepoč.**	**interních**	**interních**	**externích**	**externích**
		fyz. osob	**osob**	**fyz. osob**	**přepoč.**	**fyz. osob**	**přepoč.**
Škola celkem		34	29,32	34	27,30	3	0,85
z toho	**střední škola**	31	26,45	31	26,45	0	0
	vyšší odborná škola	7	2,04	7	2,04	0	0
	jiná součást školy**	3	0,85	0	0	3	0,85
Předkládaný vzdělávací program		7	1,27	7	1,27	0	0,05

Poznámka

Výuku v rámci vzdělávacího programu zajišťují kvalifikovaní pedagogové a restaurátoři s licencí. Na vyšší odborné škole působí jedna restaurátorka s licencí Ministerstva kultury, která se podílí zejména na odborném výcviku a vedení praktické výuky.
Tři vysokoškolsky vzdělané pedagožky školy se na základě dlouhodobé smluvní spolupráce externě podílejí na výuce odborných předmětů v bakalářském studijním programu Fakulty chemické technologie VŠCHT v Praze, a to zejména v oblasti konzervování a restaurování textilu.
Výuku tradičních textilních technik na VOŠ i VŠCHT zajišťuje odborná pedagožka s vyšším odborným vzděláním. Ostatní členové pedagogického sboru jsou vysokoškolsky vzdělaní odborníci s dlouholetou praxí v oblasti výtvarného umění a textilní technologie.

(údaje k 30. 9. 2025 - někteří pedagogičtí pracovníci učí zároveň na SŠ a VOŠ)

14 Personální zabezpečení vzdělávacího programu

Personální zajištění výuky je tvořeno stabilním pedagogickým sborem složeným z odborníků s dlouholetou praxí v oblasti konzervování a restaurování textilií, výtvarného umění, chemie a technologie textilních materiálů. Pedagogové pokrývají všechny oblasti vzdělávacího programu a propojují teoretickou výuku s praktickými dovednostmi a odbornou praxí. Výuka je vedena kvalifikovanými vyučujícími s vysokoškolským nebo vyšším odborným vzděláním a specializací v daném oboru. Řada pedagogů působí rovněž v odborné praxi jako restaurátoři s licencí Ministerstva kultury ČR, externí vysokoškolští pedagogové či aktivní výtvarníci.

Jméno a příjmení		Rok narození	Úvazek VOŠ
Petra Czumalová, Mgr.		1957	0,10
Předměty	Dějiny užitého umění, Základy památkové péče		
Vzdělání	FF UK – věda o výtvarném umění; DPS		
Funkce	zástupkyně ředitelky, koordinátorka spolupráce s VŠCHT		
Praxe	Pedagožka od 1992 (SŠ), od 2002 vede obor KR textilií na VOŠTŘ; externě VŠCHT; kurátorka výstav a autorka odborných statí (katalogy, články)		
Jméno a příjmení		Rok narození	Úvazek VOŠ
Jitka Hartová, DiS.		1963	0,29
Předměty	Tradiční textilní řemesla		
Vzdělání	Vyšší odborná škola textilních řemesel a Střední umělecká škola textilních řemesel, Praha1, VOŠ – Konzervování a restaurování textilií		
Funkce	Pedagog odborných předmětů – SŠ, VOŠ, VŠCHT		
Praxe	Externí spolupráce VŠCHT; vedení odborných kurzů; spolupráce na konferencích a výstavách		
Jméno a příjmení		Rok narození	Úvazek VOŠ
Markéta Penzová, Mgr.		1981	0,10
Předměty	Odborný cizí jazyk (AJ/NJ)		
Vzdělání	FF UP Olomouc		
Funkce	Pedagog		
Praxe a kvalifikace	lektorská činnosti a spoluprace na školních i mezinárodních projektech		

Jméno a příjmení		Rok narození	Úvazek VOŠ
Tomáš Polcar, Mgr. akad. soch.		1973	0,07
Předměty	Výtvarná příprava, Figurální kreslení		
Vzdělání	Akademie výtvarných umění v Praze		
Funkce	Pedagog, vedoucí výtvarné sekce		
Praxe a kvalifikace	Sochař a malíř, aktivní výstavní činnost; dlouholetá pedagogická praxe na VOŠTŘ a SUŠTŘ		
Jméno a příjmení		Rok narození	Úvazek VOŠ
Barbora Štěpničková		1957	0,43
Předměty	Restaurování a konzervování textilií		
Vzdělání	Střední odborná uměleckořemeslná škola při ŠÚUV, restaurátorka s povolením MK		
Funkce	pedagog		
Praxe a kvalifikace	Restaurátorka od 1994 (OSVČ), realizace významných projektů (např. Primátorská rezidence), výuka na VŠCHT		
Jméno a příjmení		Rok narození	Úvazek VOŠ
Zuzana Zadáková, Ing.		1965	
Předměty	Chemie konzervování textilu; Technologie textilních materiálů		
Vzdělání	VŠ strojní a textilní Liberec, DPS		
Funkce	Zástupkyně ředitelky, pedagog		
Praxe a kvalifikace	Pedagožka s dlouholetou praxí; Procter & Gamble; od 2002 VOŠTŘ		
Jméno a příjmení		Rok narození	Úvazek VOŠ
Filip Ulver, MgA.		1981	
Předměty	Fotodokumentace; Vizuální prezentace		
Vzdělání	FAMU – obor fotografie		
Funkce	pedagog		
Praxe a kvalifikace	Fotograf, pedagog VOŠTŘ a VŠCHT, spolupráce na odborných projektech a výstavách		

15 Materiální zabezpečení vzdělávacího programu

Pro školní výuku je k dispozici **12 učeben**, **14 dílen**, **2 laboratoře** a **2 fotoateliéry**, jejichž kapacita odpovídá počtu studentů ve skupinách — pro odbornou výuku 10–12 studentů, pro teoretické předměty s možností slučování do ročníku přibližně 30 studentů. Celková kapacita školy počítá se 120 žáky střední a 40 studenty vyšší odborné školy. Všechny kabinety učitelů, knihovna, studovna, depozitář, specializované učebny a počítačové učebny jsou vybaveny počítači s připojením na internet. Studenti mají k dispozici odbornou knihovnu, rozsáhlé textilní sbírky školního depozitáře, sklady materiálů a pomůcek pro výuku výtvarných předmětů.

Specializované učebny a dílny jsou vybaveny přístroji a technologiemi odpovídajícími potřebám konzervátorské a výtvarné výuky. Fotoateliér disponuje profesionální fotografickou a světelnou technikou značek Nikon a Hensel, včetně speciálních stativů, softboxů, studiových blesků a nahrávací techniky. Pro úpravu datově náročných fotografií a videozáznamů jsou k dispozici modernizované počítačové stanice s profesionálními monitory EIZO, reproduktory Mackie a nahrávacími zařízeními Zoom. Suterénní fotokomora umožňuje vyvolávání černobílých fotografií.

Počítačové učebny (26 PC) jsou vybaveny dataprojektory a specializovaným softwarem pro výuku grafiky, návrhářství a dokumentace. Součástí vybavení jsou 3D tiskárny Prusa i3 MK2, plotter Cameo New a barevné tiskárny formátů A4 a A3. Ve škole je dostupné pokrytí Wi-Fi a dokončený optický kabelový rozvod.

Výuka konzervování a restaurování textilií probíhá v učebně, dílně, laboratoři a kabinetu, které jsou vybaveny laboratorními stoly, speciální vanou pro praní v ploše, ultrazvukovou čističkou, parovým skalpelem RC4, UV lampou, odsávací jednotkou Nederman KIT 2000, chirurgickou odsávačkou, zvlhčovači Boneco a trinokulárním mikroskopem s digitálním fotoaparátem. Součástí je také vybavení pro bezpečnou manipulaci a ukládání textilií. Tyto prostory využívají studenti VOŠTŘ i studenti VŠCHT v rámci společného akreditovaného programu.

Výtvarné učebny zahrnují dvě velké kreslírny se 65 stojany, další kreslírnu se stavitelnými stoly a zásuvkovými boxy s notebooky. Návrhová dílna bytového designu je vybavena 13 notebooky s programy AutoCAD a SketchUp. K výuce teoretických předmětů slouží dvě plně vybavené učebny (kapacita 30 studentů) a jazyková učebna pro 16 studentů s tablety Lenovo. Mobilní projekční sady jsou využívány ve všech patrech školy.

Řemeslné ateliéry zahrnují tkalcovskou dílnu s devíti stavy, kabinet s pěti stolními stavy, krajkářské a vyšívačské učebny se stojánky na paličkování a výšivku. Učebna oboru Design módních doplňků je vybavena profesionální žehlicí technikou, šicími stroji i pomůckami pro modelování a tvorbu. Tiskařské dílny (ve 3. a 4. patře) jsou vybaveny tiskařskými stoly, nerezovými vanami a laboratorním zázemím pro barvení a tisk textilií. Laboratoře jsou vybaveny fixátory barviv, mikroskopy (včetně dokumentačního), vizualizérem a váhovými stanicemi. Šicí dílny obsahují průmyslové šicí stroje Garudan, overlocky, žehlící techniku a krejčovské panny. Pro konstrukci střihů je využíván systém Classi CAD PDS Tailor instalovaný na 12 přenosných počítačích.

Modernizace vybavení probíhá kontinuálně. Za posledních pět let škola pořídila řadu specializovaných přístrojů a zařízení pro konzervátorskou i výtvarnou výuku, včetně moderního laboratorního a fotografického vybavení, softwarového zázemí, 3D tiskáren, specializovaných šicích a tiskařských strojů, optických přístrojů a technologií pro dokumentaci. Významné investice směřovaly také do rozšíření ICT infrastruktury a zvýšení kapacity pro digitální výuku a dokumentaci památek.

Součástí materiálního zázemí školy je také **depozitář textilních sbírek** a **Galerie Emilie Paličkové**. Depozitář uchovává unikátní soubor více než 2 900 děl paličkované krajky, výšivky, šité krajky a dalších textilních technik, doplněný o tisíce návrhů a dokumentací. Slouží jako studijní materiál i zdroj pro výuku konzervátorských a restaurátorských postupů, dokumentaci a přípravu výstav. Galerie Emilie Paličkové je umístěna přímo v budově školy a funguje jako výstavní prostor pro prezentaci studentských prací, výsledků odborné výuky i historických sbírek. Pravidelně zde probíhají výstavy, které umožňují studentům získat zkušenosti s výstavní praxí a zároveň seznamují odbornou i laickou veřejnost s významnými díly textilního umění a školními aktivitami.

16 Údaje o spolupráci

Spolupráce s odbornou praxí

Škola dlouhodobě spolupracuje s řadou muzejních, galerijních i odborných institucí, které zapůjčují sbírkové předměty pro výuku a umožňují studentům vykonávat odbornou praxi. Studenti zde pod vedením pedagogů a restaurátorů s licencí pracují na konzervátorských a restaurátorských úkolech. Praxe probíhá jak v rámci studijního plánu, tak i formou brigád. Součástí výuky jsou také odborné exkurze.

Spolupracující instituce:

- Muzeum hlavního města Prahy, Kožná 1, Praha 1
- Muzeum krajky Vamberk, Vilímkova 88, Vamberk – memorandum o spolupráci
- Národní muzeum, Václavské nám. 68, Praha 1 – regionální pracoviště
- Polabské muzeum – Vlastivědné muzeum Nymburk, Tyršova 174, Nymburk
- Regionální muzeum v Chomutově, Kostelní 24, 430 01 Chomutov
- Severočeské muzeum v Liberci, Masarykova 11, Liberec
- Středočeské muzeum v Roztokách u Prahy, Zámek 1, Roztoky
- Uměleckoprůmyslové muzeum v Praze, 17. listopadu 2, Praha 1

Spolupráce s jinými VOŠ a VŠ

Škola aktivně spolupracuje s odbornými vzdělávacími institucemi v České republice a je členem Asociace středních a vyšších odborných škol s výtvarnými a uměleckořemeslnými obory v ČR. Spolupráce probíhá formou konzultací, stáží, společných projektů i výměnných pobytů pedagogů a studentů.
Spolupracující školy a instituce (abecedně):

- Fakulta textilní, Technická univerzita v Liberci
- Střední škola umění a designu a Vyšší odborná škola, Brno
- Střední uměleckoprůmyslová škola a Vyšší odborná škola, Jablonec nad Nisou
- Střední uměleckoprůmyslová škola a Vyšší odborná škola, Turnov
- Vysoká škola chemicko-technologická v Praze, Ústav chemické technologie restaurování památek

Spolupracující organizace

- Asociace textilního-oděvního-kožedělného průmyslu (ATOK)
- Českomoravská společnost textilní, oděvní a kožedělná

Charakteristika spolupráce:

- krátkodobá setkání a exkurze (1–2 dny), výměna zkušeností s výukou
- výměnné stáže a praxe

- každoroční účast na soutěžích a přehlídkách studentských prací (např. Studentský design, Designblok)
- pořádání odborných konferencí a sympozií ve spolupráci s partnery

Zahraniční spolupráce

Škola je aktivní v programu Erasmus+.
Hlavní zahraniční partneři:

- Agentura The IBD Partnership, Portsmouth, Velká Británie
- Škola Tavastia, Hämeenlinna, Finsko

Formy spolupráce:

- dlouhodobá partnerství a výměnné pobyty studentů i pedagogů
- realizace odborných stáží pro české studenty i přijetí studentů ze zahraničí

Záměry do budoucna:

- pokračovat ve spolupráci se stávajícími zahraničními partnery (Finsko, Velká Británie)
- rozšiřovat síť kontaktů o další školy a instituce se zaměřením na restaurování textilu

17 Rozvojové záměry školy

Plánované počty studentů				
	VOŠ	SŠ	VŠCHT	Celkem
1. rok	10	130	10	150
2. rok	0	130	10	140
3. rok	0	130	10	140
4. rok	10	130	10	150
5. rok	0	130	10	140
Komentář: Studuje vždy jeden ročník po dobu tříletého cyklu. Optimální počet ve skupině je do deseti studentů.				
Plánované počty programů				
	Program	Obor	Program VŠCHT	
1. rok	2	2	1	
2. rok	2	2	1	
3. rok	2	2	1	
4. rok	1	1	1	
5. rok	1	1	1	

Na základě četných požadavků uchazečů o jiné než denní formy studia a po zkušenostech z předchozích let výuky jsme se rozhodli pro formu kombinovaného studia. Studium je koncipováno tak, že studuje vždy jeden ročník po dobu tříletého cyklu. Přímá výuka probíhá jednou či dvakrát týdně, velký důraz je kladen na samostudium. Optimální počet ve skupině je do deseti studentů.

Škola průběžně zdokonaluje vybavení dílen a laboratoří tak, aby odpovídaly kvalitní profesionální úrovni. Ve výuce předmětu Restaurování a konzervování textilií chceme podřídit výběr prací kritériím, která odpovídají požadavkům na udělení restaurátorské licence Ministerstvem kultury ČR. Podle zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, jsou stanovena kritéria k získání povolení k restaurování (§ 14a). Podmínkou žádosti jsou nejméně tři dokumentace restaurátorských prací, ve kterých musí být zaznamenány všechny provedené úkony, fotografie stavu díla před, v průběhu a po dokončení konzervátorských a restaurátorských prací, popis použitých technických a technologických postupů a materiálů, rozbor a vyhodnocení nových zjištění o restaurovaném díle a pokyny pro jeho další ochranný režim.

Dále chce škola iniciovat prohloubení spolupráce mezi vysokými a vyššími odbornými školami, které vyučují restaurování a konzervování, a zaměřit se v delším časovém úseku na výměnu zkušeností ze vzdělávacího procesu. Vedeme jednání o prostupnosti vzdělávacích programů VOŠTŘ a VŠCHT v Praze.

Jednou z priorit mimo naplňování školních vzdělávacích programů SŠ a VOŠ (kombinovaná forma studia) je podpora celoživotního vzdělávání dospělých formou akreditovaných kurzů pro nejširší veřejnost. Ve školní Galerii Emilie Paličkové budeme širší veřejnost nadále seznamovat s významnými díly textilního umění, s výsledky školní výuky, a především s díly restaurovanými ve školním ateliéru.

18 Motivační nástroje školy pro studenty se speciálními vzdělávacími potřebami

Překážkou ve studiu nejsou další formy zdravotního postižení, především vady sluchu a ztráta hybnosti dolních končetin. Vzdělávací program počítá s individuální integrací studentů ve smyslu vyhlášky č. 27/2016 Sb., o vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných, ve znění pozdějších předpisů.

Škola poskytne studentovi a uchazeči o studium se speciálními vzdělávacími potřebami takovou podporu nebo úpravy studia a prostředí, aby byly kompenzovány důsledky jeho postižení. Zároveň zohlední individualitu studenta a jeho potřeb. Modifikuje poskytování podpůrných služeb, informační a poradenské služby, časovou kompenzaci při plnění studijních povinností a orientaci v prostoru.

Poradenství
Ve škole funguje školní poradenské pracoviště, kde mají studenti VOŠ možnost konzultovat své potřeby se školním speciálním pedagogem a metodikem prevence. Podpora je zaměřena zejména na vyrovnávání studijních znevýhodnění, kariérové poradenství a prevenci studijní neúspěšnosti.

19 Zdůvodnění společenské potřeby vzdělávacího programu

V různých typech muzejních institucí jsou dnes uchovávány předměty textilního umění – od tapiserií přes oděvy až po uniformy a prapory. V okamžiku, kdy se textil stal objektem sběratelství, vyvstala stejně jako u jiných památek potřeba udržovat jeho autentický stav a provádět restaurátorské zásahy. Tyto zásahy, zaměřené na prodloužení životnosti předmětů, byly dlouhou dobu totožné s běžnými udržovacími a rekonstrukčními postupy, jimiž prochází každý textil bez ohledu na to, zda má historickou a uměleckou hodnotu, nebo slouží každodenním utilitárním účelům (oděv, přikrývky, čalounění aj.).

Situaci výrazně komplikuje šíře samotného textilního umění a nároky na zvládnutí celé řady rukodělných technik, jako je tkaní, výšivka, paličkování či šitá krajka. Zvláštní požadavky mají i jednotlivé oblasti oboru: zatímco studium závěsných tapisérií předpokládá znalost soudobé tvorby malířů a grafiků a povědomí o dobové dílenské praxi, bádání v oblasti liturgického textilu vyžaduje znalost křesťanské ikonografie a liturgiky a schopnost srovnávat památky s dobovou malbou, grafikou a uměleckým řemeslem. Obdobně specifické znalosti jsou nutné i při studiu lidového textilu či historického oděvu.

Již počátkem 50. let začaly některé muzejní instituce zřizovat restaurátorské ateliéry a dílny. Dnes jsou tyto ateliéry často nahrazovány samostatnou prací jednotlivých restaurátorů. Potřeba kvalifikovaných restaurátorů textilu je však stále vysoká a vzhledem k rozsahu textilních sbírek v muzejních institucích nelze očekávat, že by se v budoucnu snížila.

Výchovou restaurátorů a konzervátorů textilního umění na vyšší odborné úrovni se v České republice zabývá pouze naše škola a Vysoká škola chemicko-technologická v

Praze, se kterou úzce spolupracujeme. Obě instituce přistupují k problematice obnovy památek specifickým způsobem a vzájemně se vhodně doplňují. Studium na VŠCHT je zaměřeno především na chemicko-technologické aspekty konzervace památek, zatímco náš obor navazuje na dlouholetou tradici výuky klasických textilních technik a poskytuje studentům možnost praktické péče o historické textilie přímo v prostorách školy.

Kombinovaná forma studia nabízí jedinečnou příležitost ke zvýšení kvalifikace i pro pracovníky muzeí, galerií a příbuzných profesí, a to při zachování jejich pracovního vytížení. Absolventům navíc usnadňuje získání restaurátorské licence. S ohledem na časové možnosti studentů jsme studium zkrátili o jeden rok. Při tvorbě učebního plánu vycházíme z dlouholetých zkušeností s výukou tohoto specifického zaměření.

20 Podmínky pro hodnocení a zajišťování kvality vzdělávacího procesu

Výuka konzervování a restaurování textilií má na škole dlouholetou tradici.
S přestávkami se vyučuje od roku 1974, na Vyšší odborné škole pak soustavně od roku 2001. Kvalita vzdělávacího programu je ověřována pravidelnou evaluací a dlouhodobým uplatněním absolventů v praxi. Ve spolupráci s Vysokou školou chemicko-technologickou v Praze škola realizuje akreditovaný bakalářský studijní program Konzervování–restaurování uměleckořemeslných děl z textilních materiálů.
Vedení školy úzce spolupracuje se školní radou, jejíž členy jsou i zástupci studentů VOŠ. Výtvarnou úroveň výuky, soutěží a výstav sleduje umělecká rada. Aktuální studijní otázky se projednávají na pravidelných pedagogických poradách VOŠ. Interní hodnocení zahrnuje sledování uplatnění absolventů, zpětnou vazbu od zaměstnavatelů a revize studijních plánů podle potřeb oboru.
Systém evaluace zahrnuje pravidelné hodnocení vzdělávacího programu, kvality výuky i podmínek studia. Interní hodnocení probíhá každoročně formou pedagogických porad a vyhodnocení výsledků vzdělávání studentů. Do procesu jsou zapojeni i studenti prostřednictvím školní rady a zpětné vazby získané z dotazníků a konzultací.
Externí evaluace je zajišťována spoluprací s odbornými institucemi a zaměstnavateli, kteří poskytují zpětnou vazbu k uplatnění absolventů a k aktuálním požadavkům praxe. Výsledky evaluace slouží jako podklad pro úpravy studijních plánů, inovaci výuky a zlepšování materiálního i personálního zázemí školy.
Pedagogové se pravidelně účastní dalšího vzdělávání a odborných setkání, což přispívá k aktualizaci obsahu výuky i udržování vysokého standardu znalostí. Výsledky

evaluací využívají k inovaci metod a zlepšování podmínek pro studenty.
V rámci výuky předmětu Restaurování a konzervování textilií studenti veřejně prezentují průběh a výsledky svých seminárních i absolventských prací před pedagogy a odborníky z praxe. Dle možností se zapojují také do zahraničních stáží a výměnných pobytů v rámci programu Erasmus+.
Škola aktivně spolupracuje s odborným prostředím — účastní se setkání Pracovní skupiny Textil, aktivit spolku STOP a dalších odborných seminářů, kde studenti i pedagogové prezentují výsledky své práce a konzultují odborné postupy.
V Galerii Emilie Paličkové pravidelně představujeme studentské práce a účastníme se veletrhů a odborných akcí zaměřených na prezentaci konzervátorské a restaurátorské praxe. Textilní sbírku školy průběžně digitalizujeme a připravujeme pro internetovou prezentaci. Zájemcům z domova i ze zahraničí umožňujeme studium děl ze sbírky a poskytujeme odborné konzultace.

21 Seznam příloh žádosti

Potvrzení o spolupráci s odbornými institucemi.

1. Polabské muzeum

2. Oblastní muzeum v Chomutově

3. Ukázky zrestaurovaných děl studentů.

Příloha 1

Polabské muzeum

Vyšší odborná škola textilních řemesel
a Střední umělecká škola textilních řemesel
U Půjčovny 9
110 00 Praha 1 - Nové Město

Č.j.: PM /2025
Vyřizuje:
V Poděbradech dne 8. 10. 2025

Vyjádření o spolupráci Polabského muzea s VOŠTŘ v Praze

Spolupráce Polabského muzea s Vyšší odbornou školou textilních řemesel v Praze v oblasti konzervování a restaurování textilií probíhá několik let a je z našeho pohledu mimořádně přínosná. Polabské muzeum nemá vlastní specializované restaurátorské zázemí zaměřené na textil, a proto využívá možnosti spolupracovat s VOŠTŘ v Praze, která disponuje potřebnými odbornými kapacitami, přístrojovým vybavením i zkušenými pedagogy s restaurátorskou licencí. V rámci spolupráce jsou vybrané textilní sbírkové předměty zapůjčovány studentům VOŠTŘ a VŠCHT k restaurování v rámci semestrálních, bakalářských a absolventských prací. Restaurátorské zásahy jsou prováděny pod odborným vedením pedagogů školy, přičemž studenti vypracovávají ke každému předmětu restaurátorskou zprávu v souladu s platnými metodickými zásadami, doplněnou o dokumentaci průzkumu, popis technologických postupů a návrh podmínek další péče. Součástí spolupráce je i využívání moderních metod průzkumu a digitalizace dokumentace. Z našeho pohledu spolupráce přispívá jak k uchování a prezentaci textilního kulturního dědictví, tak k profesní přípravě budoucích restaurátorů. Studenti mají možnost pracovat s autentickými sbírkovými předměty a rozvíjet své odborné dovednosti v reálném muzejním prostředí. Do budoucna bychom velmi uvítali pokračování této spolupráce.

S pozdravem

Polabské muzeum
příspěvková organizace
Na Dláždění 68, 290 01 Poděbrady
IČO 00069841
tel. 325 612 640

PhDr. Jan Vindluška
ředitel Polabského muzea, p. o.

Příloha 2

Oblastní muzeum v Chomutově

V Chomutově 7. 10. 2025

POTVRZENÍ O SPOLUPRÁCI

Za Oblastní muzeum v Chomutově tímto potvrzuji spolupráci s **Vyšší odbornou školou textilních řemesel v Praze**, která probíhala v období školního roku **2024 /2025**. Spolupráce byla zaměřena na **zapůjčení vybraných historických předmětů** z muzejních sbírek za účelem jejich **restaurování studenty školy** v rámci odborné výuky.

Během této spolupráce se studenti školy aktivně podíleli na **praktických restaurátorských činnostech**, které probíhaly pod dohledem muzea i pedagogů školy. Projekt přinesl přínos jak pro studenty, kteří získali cenné praktické zkušenosti, tak pro muzeum, kterému byly předměty **odborně zrestaurovány a zdokumentovány**.

Spolupráci hodnotíme jako **velmi přínosnou, profesionální a oboustranně prospěšnou**. Oceňujeme vysokou úroveň odbornosti a zodpovědný přístup studentů i pedagogů.

Věříme, že tato spolupráce bude v budoucnu pokračovat i na dalších projektech zaměřených na péči o kulturní dědictví.

Mgr. Markéta Prontekerová

Digitálně podepsal Mgr. Markéta Prontekerová
Datum: 2025.10.08 09:37:12 +02'00'

Mgr. Markéta Prontekerová
ředitelka Oblastního muzea v Chomutově
Palackého 86, 430 01 Chomutov
IČO: 00360571

Oblastní muzeum v Chomutově,
příspěvková organizace
Palackého 86
430 01 Chomutov

+420 775 870 668
sekretariat@muzeumchomutov.cz
www. muzeumchomutov.cz

IČO: 00360571
ID datové schránky: cg7k6ua
Zřizovatel Ústecký kraj,
Velká Hradební 3113/48 Ústí n. L.

Příloha 3 Ukázka z**restaurovaných** děl studentů

Opasek s tašvicí, Severočeské muzeum v Liberci, ev. č. T00540, Itálie 16. stol.



Peněženka, Severočeské muzeum v Liberci, Čechy, 19. stol.



Společenské šaty, Moravská galerie v Brně, 20. stol.



Prachovnice, Severočeské muzeum v Liberci, 16. stol., Itálie, Benátky



Manipul, Muzeum Kadaň, inv. č. 49/71, 20. stol., Čechy



Ženský čepec, Muzeum v Chomutově, TX 39, 19. stol.



Panenka v lidovém kroji, depozitář VOŠTŘ
20. stol.



Dámské střevíce, Vlastivědné muzeum Nymburk, inv. č. VM VIII-164, 18. stol.



Čepec goldhaube, Muzeum Chomutov, inv. č. 127/64, 19. stol.



Dámská sukně, soukromý vlastník, 19/20 stol.

